

Fredag den 27. januar 2017 (D)

1

51. møde

Fredag den 27. januar 2017 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til statsministeren om kronprinsens stemmeafgivning i IOC.

Af Søren Søndergaard (EL) m.fl.

(Anmeldelse 08.11.2016. Fremme 10.11.2016).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for straksskilsmitter.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2016).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Karen J. Klint):

God fredag, og velkommen til mødet i Folketingssalen.

Det er fredag den 27. januar 2017, og i dag er der følgende anmeldelse:

Søren Egge Rasmussen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 59 (Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Danmarks Økologiske Jordbrugerfond).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til statsministeren:

I forlængelse af daværende statsminister Anders Fogh Rasmussens løfte fra den 1. april 2008 om at etablere en tæt kontakt med kongehuset for at sikre, at kronprinsen som medlem af IOC aldrig ville udtale sig i strid med regeringens politik, bedes regeringen oplyse, om kronprinsens stemmeafgivning i IOC om udelukkelse af Rusland fra de olympiske lege i Rio i virkeligheden var i overensstemmelse med regeringens politik, herunder om

regeringen forud for afstemningen havde orienteret kronprinsen om regeringens holdning, og om regeringen finder det hensigtsmæssigt, at kronprinsen offentligt arbejder for det stik modsatte af regeringens officielle politik?

Af Søren Søndergaard (EL), Eva Flyvholm (EL), Helle Østher Friedrichsen (EL), Peder Hvelplund (EL), Henning Hyllested (EL), Christian Juhl (EL), Rune Lund (EL), Søren Egge Rasmussen (EL) og Finn Sørensen (EL).

(Anmeldelse 08.11.2016. Fremme 10.11.2016).

Kl. 10:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 31. januar 2017.

Så vil jeg give ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Søren Søndergaard, til begrundelse. Værsgo.

Kl. 10:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Søndergaard (EL):

Dagens forespørgsel handler ikke om for eller imod kongedømmet. Den handler heller ikke om for eller imod udelukkelse af Rusland fra De Olympiske Lege på grund af systematisk og statsorganiseret dopingsnyd. Den handler faktisk heller ikke om, om kronprinsen skal være medlem af Den Internationale Olympiske Komité eller ej. Det kan man have forskellige holdninger til, men det har et flertal i Folketinget på et tidspunkt accepteret, og så længe det flertal består, er det bare et faktuel udgangspunkt for debatten.

Men hvad handler forespørgslen så om? Den handler om, hvad regeringen – skiftende regeringer – har gjort for at leve op til det løfte, som daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen gav i forbindelse med godkendelsen af, at kronprinsen opstillede til Den Internationale Olympiske Komité. For det var jo et meget klart og utvetydigt løfte: at der ikke ville komme en situation, hvor kronprinsen ville indtage et standpunkt i IOC, der var i strid med regeringens politik.

Men den situation kom så alligevel sidste sommer, ikke om en eller anden detalje, men om et betændt storpolitisk spørgsmål om forholdet til Rusland. På den ene side opfordrede regeringen til at udelukke Rusland fra OL og var meget aktiv for det, og på den anden side både argumenterede og stemte kronprinsen for det stik modsatte.

Hvordan kunne det ske? Var det, fordi regeringen i strid med Anders Fogh Rasmussens løfte ikke havde sikret en ordentlig kontakt til kronprinsen? Eller var det, fordi kronprinsen ikke lyttede til de råd, han fik af regeringen? Eller var det måske, fordi regeringen i virkeligheden havde én politik over for offentligheden og en anden, når de skulle rådgive kronprinsen, altså at regeringen spillede dobbelt-spil?

Jeg ved det ikke. Derfor har jeg også forsøgt at få det afklaret gennem spørgsmål til henholdsvis statsministeren og kulturministe-

ren, men ingen af dem har vist særlige evner for at udtrykke sig på skrift – for nu at udtrykke det diplomatisk. Derfor ser jeg ekstra meget frem til statsministerens mundtlige besvarelse af denne forespørgsel.

Kl. 10:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, og værsgo til statsministeren.

Kl. 10:04

Besvarelse

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Forespørgerne har bedt mig om at oplyse, om kronprinsens stemmeafgivning i IOC om udelukkelse af Rusland fra De Olympiske Lege i Rio i virkeligheden var i overensstemmelse med regeringens politik, herunder om regeringen forud for afstemningen havde orienteret kronprinsen om regeringens holdning, og om regeringen finder det hensigtsmæssigt, at kronprinsen offentligt arbejder for det stik modsatte af regeringens officielle politik – bare lige for at erindre om, hvad forespørgslen handler om. Sådan er den i hvert fald introduceret.

Jeg vil gerne takke for spørgsmålet og skal forsøge at svare mundtligt efter bedste evne. Og må jeg ikke i den forbindelse lægge ud med at sige, at jeg synes, at kronprinsen er en fantastisk repræsentant for Danmark. Det tror jeg mange er enige med mig i. Det gælder også i forbindelse med kronprinsens medlemskab af IOC, altså Den Internationale Olympiske Komité. Han yder en stor indsats, bl.a. i forhold til unge og idræt, og han er en fast og, ved jeg, også meget værdsat støtte for de danske atleter, når Danmark kæmper om medaljer, f.eks. ved De Olympiske Lege. Det er han ikke mindst, fordi han udviser et oprigtigt og dybtfølt engagement i atleterne og deres sport.

Jeg minder lige om, at kronprinsen jo ikke er forpligtet til at engagere sig. Det har han så valgt at gøre, og det gør han på de vilkår og med de begrænsninger, som hans position i et konstitutionelt monarki som det danske nu engang gør nødvendige. Det sætter jeg personligt stor pris på, og jeg ville være oprigtigt ked af det, hvis vi fik et mindre aktivt og mindre åbent kongehus. Det ville være synd for hele Danmark.

Som forespørgerne ved, følger det af grundloven, at Danmark er et konstitutionelt monarki. I grundloven er det udtrykt sådan, at regeringsformen er indskrænket monarkisk. Det betyder, at Danmark har en monark som statsoverhoved, men at medlemmerne af kongehuset ikke har nogen kompetence til at handle i statsanliggender uafhængigt af regeringen og ministrene. Derfor har vi i Danmark en lang tradition for, at kongehuset ikke indblandes i politiske sager, ligesom kongehuset jævnligt rådfører sig med regeringen. Det synes jeg er en god og rigtig tradition, som understøtter kongehusets neutralitet i forhold til de politiske anliggender, men som samtidig giver plads til, at kongehusets medlemmer offentligt kan give udtryk for deres personlige holdning om andre emner.

IOC handler jo først og fremmest om sport. Kronprinsen er valgt som medlem af IOC i sin egen kapacitet, ikke som repræsentant for regeringen. Det er et personligt funderet medlemskab. Allerede i forbindelse med kronprinsens kandidatur til IOC besluttede regeringen i samråd med kongehuset at nedsætte en IOC-koordinationsgruppe helt i tråd med den tradition, der som nævnt er for, at kongehuset kan rådføre sig med regeringen. Koordinationsgruppen har således til opgave at informere kronprinsen om relevante politiske spørgsmål og drøfte aktuelle temaer i relation til IOC og deres eventuelle politiske aspekter. Skulle der opstå sager i IOC, som regeringen har en klar politisk holdning til, vil kronprinsen derfor via koordinations-

gruppen kunne orienteres om regeringens holdning, så kongehusets neutralitet opretholdes.

Det er dog vigtigt for mig at understrege, at IOC-koordinationsgruppen i sagens natur blot er en af flere kommunikationskanaler til kongehuset. Der er naturligvis løbende kontakt mellem regeringen og kongehuset, også – og navnlig via Kulturministeriet – om idrætspolitiske emner. Nogle gange kan dialogen f.eks. ikke afvente, at koordinationsgruppen kan samles. Andre gange tager dialogen bare mere uformel form eller tages mere uformelt, f.eks. fordi kronprinsen eller hans rådgivere under De Olympiske Lege møder kulturministeren eller andre repræsentanter for Kulturministeriet. Sådan er det.

Det nærmere indhold af den løbende dialog mellem regeringen og kongehuset vil jeg i sagens natur ikke udtale mig om. Jeg vil derimod gerne slå fast, at den danske regering er stærkt modstander af doping, og jeg har i øvrigt noteret mig, at kronprinsen flere gange offentligt har tilkendegivet, at han har samme opfattelse. Men spørgsmålet om dopingbekæmpelse og det nærmere indhold af regeringens politik hører ikke under mit ressort, men under kulturministerens. Om den danske regerings politik på området, herunder arbejdet med at få styrket reglerne, så det reelt bliver muligt at udelukke lande, der snyder i internationale konkurrencer, skal jeg derfor henvise til kulturministeren. Det gælder også i forhold til afdækningen i den seneste McLarenrapport, som viser, at situationen med Rusland er værre, end vi frygtede.

Sagen om, hvorvidt Rusland som nation skulle udelukkes fra OL i Rio i sommeren 2016, vil jeg heller ikke gå nærmere ind i, men mig bekendt var det IOC's forretningsudvalg, der traf beslutningen herom, og kronprinsen er ikke medlem af IOC's forretningsudvalg, så han har ikke medvirket ved den beslutning.

Lad mig også bare slå én ting fast, inden der måtte blive stillet spørgsmål herom: Jeg finder af principielle grunde heller ikke anledning til i denne sag at forholde mig til enkeltstående udtalelser i medierne fra medlemmer af kongehuset, men jeg vil gerne understrege, at kronprinsens medlemskab af IOC efter min opfattelse ikke har været en hindring for, at regeringen har kunnet føre sin idrætspolitik, herunder i international sammenhæng.

Til slut vil jeg benytte lejligheden i dag til at understrege, at det er regeringens opfattelse, at kronprinsen har forvaltet sit medlemskab af IOC på en både hensigtsmæssig og tilfredsstillende måde. Tak for ordet.

Kl. 10:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Velbekomme. Jeg siger tak til statsministeren for besvarelsen. Vi går i gang med forhandlingen, hvor den første ordfører er ordføreren for forespørgerne, hr. Søren Søndergaard, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:10

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Søndergaard (EL):

Jeg chokerer næppe statsministeren ved at sige, at jeg ikke er helt tilfreds. Det var jo lidt udenomssnak som f.eks. den der med, at det var IOC's forretningsudvalg, der traf beslutningen, og ja, så kom den til godkendelse, hvor kronprinsessen var til stede, og hvor der var en engelsk idrætsudøver eller repræsentant for idrætsudøverne, der sagde fra. Så det var jo bare nogle formalistiske ting, som ikke forholder sig til det reelle indhold.

Den Olympiske Komités arbejde og beslutninger har altid været gennemsyret af politik – altid. Hvad enten vi snakker afholdelse af de olympiske lege i nazidiktaturet Tyskland i 1936 eller vi snakker Ruslands deltagelse i OL i Rio i sommer, har der altid været politik

involveret – meget højspændt politik af og til. Og det var jo også en diskussion, da kronprinsen i sin tid blev bragt i forslag som kandidat til IOC, for er det foreneligt at være en politisk neutral kronprins, som statsministeren rigtigt siger, og kommende konge i øvrigt i et konstitutionelt monarki som det danske, og så samtidig være medlem af en komité, som træffer sprængfarlige og dybt politiske beslutninger?

Oprindeligt var der jo mange, der var skeptiske, bl.a. den daværende konservative idrætsordfører Brian Mikkelsen, som sagde, og jeg vil godt citere: Kronprins Frederik skal ikke fedtes ind i politisk betændte afgørelser. Arbejdet i IOC kan blive yderst kontroversielt, og jeg vil være bange for, at kronprinsen bliver taget som gidsel i en lidenskabelig diskussion om f.eks. doping.

På trods af denne næsten profetiske forudsigelse accepterede et flertal i Folketinget – inklusive Brian Mikkelsen, skal det siges – i sidste ende, at kronprinsen indtrådte i IOC. Men der blev taget højde for skepsissen, og diskussionen førte jo til noget, nemlig at den daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen kom med sit løfte om at sikre, at der ikke opstår noget modsætningsforhold mellem, hvad regeringen står for, hvad regeringen siger, og hvad kronprinsen siger og gør. Og statsministeren forholder sig ikke til, at det har der været.

Statsministeren nævner IOC's såkaldte koordinationsgruppe, som Foghregeringen nedsatte i 2008 for at sikre det her. Der var forskellige vurderinger af, om det ville virke, men det er hævet over enhver tvivl, at det var netop det løfte om at nedsætte den gruppe fra den daværende statsminister, som på det tidspunkt skabte ro om sagen. Det tror jeg der er folk her i salen der kan bekræfte. Og hvordan er det så gået med denne IOC-koordinationsgruppe? Jeg synes også der, at statsministeren er meget uklar. Ja, i starten ser det ud til at have fungeret godt, men så begyndte det jo langsomt at fuse ud, og det var ikke bare under den nuværende regering, det var også under den tidligere Thorningregering. Ifølge et svar, vi har fået, blev det sidste møde i koordinationsgruppen afholdt i januar 2014. Det er 3 år siden! Så kan man godt sige, at der er andre kanaler, men den koordinationsgruppe, som Foghregeringen nedsatte for at holde den kontakt, er altså de facto holdt op med at fungere. Man kan i øvrigt ikke oplyse, hvor mange møder den samlet har holdt i sin periode, eller hvornår de er blevet holdt, fordi der ikke tages referat fra møderne.

Derfor kan man sige, at det, der skete i sommer, jo sådan set var en fuldstændig forudsigelig ting, nemlig at vi på et eller andet tidspunkt ville komme i en situation, hvor kronprinsen fremførte en linje, og regeringen en anden. Derfor må vi, hvad angår alle de andre kontakter, som statsministeren henviser til, bare konstatere, at de så ikke har virket. Jeg vil godt understrege, at det bebrejder vi ikke kronprinsen, det bebrejder vi de skiftende regeringer, som har svigtet det løfte, som den daværende statsminister gav til Folketinget, og som tydeligvis har forsømt deres tilsynspligt på det her område.

Derfor er det afgørende spørgsmål selvfølgelig også, hvordan vi undgår at komme i den situation igen. Der hørte jeg ikke rigtig nogen forslag fra statsministerens side, men det kan være, vi eventuelt kan få dem gentaget. Der er selvfølgelig den mulighed, at kronprinsen trækker sig fra IOC, men der er jo et flertal, og det har vi jo fuldstændig respekt for, og det synes vi også han skal lytte til. Men ellers må det jo være op til regeringen at sikre et langt tættere forhold til kongehuset for at undgå, at vi igen kommer i sådan en situation, hvor officielle repræsentanter for Danmark fremfører forskellige politiske linjer på udenrigspolitiske spørgsmål. Det mest oplagte ville jo være at genskabe den koordinationsgruppe, som altså ikke har mødtes i 3 år, og sætte dem til at arbejde aktivt.

Kl. 10:15

Jeg skal på vegne af Enhedslisten, Alternativet og SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»I forlængelse af sommerens diskussion om Ruslands deltagelse ved OL i Rio udtrykker Folketinget sin enighed med daværende statsminister Anders Fogh Rasmussens udtalelse til Folketinget om, at kronprinsen i sit arbejde i IOC »nødvendigtvis må afholde sig fra at indtage et selvstændigt standpunkt, der for eksempel vil være i strid med dansk politik på området«. Ligeledes udtrykker Folketinget sin enighed i den daværende statsministers begrundelse for at nedsætte en såkaldt »IOC-koordinationsgruppe«, nemlig »at sikre, at kronprinsen hele tiden er orienteret om, hvad der er regeringens politiske linje i Danmark, så der ikke opstår noget modsætningsforhold mellem hvad, regeringen står for, og hvad kronprinsen siger«. Folketinget opfordrer regeringen til at lægge sig den tidligere statsministers ord på sinde og tage de nødvendige skridt til at sikre, at der ikke igen opstår et modsætningsforhold mellem den politik, som fremføres af regeringen og af kronprinsen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 30).

Kl. 10:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse, og som jeg sagde indledningsvis, vil forslaget til vedtagelse komme til afstemning tirsdag den 31. januar, men det indgår selvfølgelig i debatten.

Og jeg skal lige bede hr. Søren Søndergaard om at komme herop igen, for der er to korte bemærkninger. Mens ordføreren går herop igen (*Søren Søndergaard* (EL)): Jeg skulle bare lige hente lidt dokumentation), vil jeg lige appellere til, at vi alle sammen hjælper hinanden med at få afviklet forespørgslen inden for det antal minutter, det er aftalt at man har, når man holder sin ordførertale.

Den første med en kort bemærkning er hr. Søren Espersen, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:17

Søren Espersen (DF):

Tak. Jeg vil gerne spørge Enhedslistens ordfører – hvis vi nu ser helt bort fra den her sag, altså hvis vi nu taler generelt: Er det sådan efter Enhedslistens ordførers opfattelse, at regeringen i Danmark aktivt skal blande sig i, hvad IOC beslutter?

Kl. 10:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:17

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det skal man ikke, men man skal sørge for løbende at holde kronprinsen grundigt orienteret om, hvad der er den danske position i alle de spørgsmål, som kan indeholde politisk sprængstof. Og så skal man forudsætte, som hr. Anders Fogh Rasmussen tydeligvis gjorde, at på områder, hvor regeringen vurderer at der er politisk sprængstof, retter kronprinsen sig efter den linje for ikke at komme i en situation, hvor der med Anders Fogh Rasmussens ord er forskellige linjer hos på den ene side regeringen og på den anden side kronprinsen.

Kl. 10:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 10:18

Søren Espersen (DF):

Jamen så kommer vi nemlig til det med regeringen, som det også er blevet nævnt af hr. Søren Søndergaard, og et bredt flertal i Folketinget, der var enige om det her. Sådan har jeg hørt det citeret – er det ikke korrekt? Nu var det her den 24. juli, og der foregik ikke noget som helst her i Folketinget og havde ikke gjort det siden grundlovs-

dag. Hvorfra ved hr. Søren Søndergaard, at der var et bredt flertal her i Folketinget for, at alle russiske atleter skulle forbydes adgang til OL, den 24. juli sidste år?

Kl. 10:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:19

Søren Søndergaard (EL):

Det ved jeg ikke noget om, og det er også fuldstændig ligegyldigt, for udenrigspolitikken føres af regeringen – ved større udenrigspolitiske beslutninger efter konsultation med Det Udenrigspolitiske Nævn. Det fremgår af grundloven. Så regeringens position var fuldstændig klar. Det var jo ikke sådan, at vi havde en regering, der blev spurgt sådan lidt tilfældigt: Hvad mener I egentlig? Næh, vi havde en kulturminister, der fuldstændig aktivt tog ned i EU og arbejdede for, at Rusland skulle udelukkes. Han arbejdede sammen med Danmarks Idræts-Forbund, med Anti Doping Danmark, med WADA – og alle sammen var enige om, at Rusland skulle udelukkes på grund af det her.

Jeg har spurgt statsministeren: Udtrykker kulturministeren regeringens linje i det her spørgsmål? Og statsministeren har svaret: Ja, det gør han.

Kl. 10:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:19

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Nu kan jeg få lejlighed til senere at tilslutte mig statsministerens generelle bemærkninger om kronprinsens virke, som jeg er helt enig i.

Men til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at det her drejer sig for Enhedslisten eller hr. Søren Søndergaard om ligesom at få signaleret, at kronprinsen skal holdes i kort snor; det er sådan set det, der er signalet. Er hr. Søren Søndergaard helt opmærksom på, at kronprinsen altså er IOC's repræsentant i Danmark og ikke Danmarks repræsentant i IOC? Man er som medlem af en bestyrelse, en forening, en organisation forpligtet på denne organisations vedtægter, og det skal jo respekteres. Er hr. Søren Søndergaard opmærksom på det, og gør det en forskel, med hensyn til hvad det er for nogle regler, hr. Søren Søndergaard gerne vil have, når man erindrer sig den forskel i placeringen?

Kl. 10:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:20

Søren Søndergaard (EL):

Det er jeg fuldstændig opmærksom på, og det var jo det, der var grundlaget for hele diskussionen dengang – nemlig lige præcis det problem, der består i, at vi på den ene side har en kronprins, en kommende konge, et statsoverhoved, som i sagens natur skal være politisk neutral, og at vedkommende på den anden side er medlem af en organisation og i den organisation underlagt en ed, man har afgivet. Det var lige præcis det dilemma, vi diskuterede, og det var lige præcis det dilemma, som forhenværende statsminister Anders Fogh Rasmussen løste med sine klare erklæringer til Folketinget. Nu forstår jeg, at hr. Anders Fogh Rasmussens parlamentariske grundlag fra dengang løber fra hr. Anders Fogh Rasmussens erklæringer – for det eneste, vi sådan set foreslår, er jo at vende tilbage til det indhold, der

var dér, nemlig at der ikke kan være en situation vedrørende et væsentligt politisk spørgsmål, hvor der er to forskellige linjer for henholdsvis kronprinsen og regeringen. Det er ikke mit udtryk, men hr. Anders Fogh Rasmussens udtryk.

Kl. 10:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 10:21

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg synes, vi skal lidt tættere på den her problemstilling, for det bilde, hr. Søren Søndergaard forsøger at tegne, er forkert. Kronprinsens rolle i IOC, i den aktuelle sag, blev jo til, ved at der blev taget en beslutning i en eksekutivkomite – så vidt jeg er orienteret – om at ville følge en demokratisk tænkning om at lade specialforbundene beslutte, om man måtte deltage eller ej. Så vidt jeg overhovedet kan se det, var der altså – hvad angår den rolle, kronprinsen fik – ikke nogen stillingtagen med hensyn til at sige ja eller nej. Man sagde ja til, at man lod specialforbundene, som havde ansvaret for de enkelte aktiviteter, selv beslutte, om de måtte deltage eller ej. Gør det ikke en forskel for hr. Søren Søndergaard – i jagten på den korte snor?

Kl. 10:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:22

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det gør ikke nogen forskel, for regeringens position var, at Rusland som land skulle udelukkes. Det var regeringens position. Der er ting, jeg sådan set er fuldstændig ligeglad med: Den Internationale Olympiske Komité kan vedtage, hvad den vil, og kronprinsen kan mene, hvad han vil. Det, der interesserer mig, er: Hvad er regeringens position? Og regeringens position var, at Rusland som land skulle udelukkes, fordi der var kommet overvældende dokumentation for, at Rusland havde deltaget i organiseret dopingsnyd. Det er det, jeg tager mit udgangspunkt i, og det kan sammenholdes med, at hr. Anders Fogh Rasmussen sagde, at der ikke ville komme en situation, hvor der var forskel på det, regeringen siger, og det, kronprinsen siger; men det må vi bare konstatere at der kom.

Øvrigt vil jeg sige, at det jo er meget interessant: Hvad sagde regeringen egentlig til kronprinsen? Jeg ved det ikke. Jeg ved, at man sendte en række mails – desværre kan vi ikke få at vide om hvad, men det kan da være, at vi kan lokke statsministeren til at afsløre det lidt senere.

Kl. 10:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger for nærværende. Den næste taler er ordføreren fra Socialdemokraterne, hr. Mogens Jensen. Værsgo.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Lad mig allerførst slå fast, at Socialdemokratiet på det stærkeste for-dømmer doping. Doping er ødelæggende for såvel den enkelte idrætsudøver som for de sportsgrene, hvor det praktiseres, og derfor er det vigtigt, at såvel idrætten som nationale regeringer og det internationale samfund bruger de redskaber, der skal til for at bekæmpe doping og dens ødelæggende konsekvenser.

Derfor bakker Socialdemokratiet også stærkt op om den klare kurs, som Danmarks Idræts-Forbund og Anti Doping Danmark sammen med Det Internationale Antidopingagentur, WADA, har lagt i

sagen om det statsorganiserede dopingprogram, som nu i flere omgange er blevet påvist i Rusland. Når et land bevidst, konsekvent og organiseret benytter sig af doping for at fremme sine atleteres præstationer, må den store hammer falde. Rusland og dets atleter skulle være udelukket fra de olympiske lege i Rio de Janeiro med krav om at få ryddet op i sin sportslige organisation og få fjernet doping.

Det er det klare standpunkt, som Danmarks Idræts-Forbund har taget, og Socialdemokratiet er helt enig. Det samme gælder jo for regeringen og også den daværende kulturminister. Det var beklageligt, som IOC nåede frem til, og det er beklageligt, for her kunne der have været mulighed for at tegne en klar og markant streg i sandet, således at brug af doping også fik en klar og utvetydig sanktion. Siden OL er der endda kommet yderligere bevis for organiseret brug af doping i Rusland. Det skal stoppes i Rusland og alle andre steder.

Forespørgslen her handler om kronprinsens deltagelse og stemmeafgivning i Den Internationale Olympiske Komité i relation til dopingsagen i Rusland. Kronprinsen er valgt til IOC i sin personlige egenskab og ikke mindst på grund af det store og fremragende arbejde, som kronprinsen udfører for dansk idræt, både ude og hjemme. Grundlaget for kronprinsens og alle andres medlemskab, som det lige er blevet drøftet i komiteen, er, at de ikke må repræsentere nationale interesser, men skal repræsentere sporten som helhed på tværs af landegrænser. Man kan altså ikke kræve, at et IOC-medlem særligt skal repræsentere sin nations eller sit lands interesser.

Der er også grund til at bemærke, som jeg har noteret mig statsministeren sagde, at beslutningen om ikke at udelukke Rusland fra OL som nation blev truffet af IOC's forretningsudvalg, og kronprinsen er ikke medlem forretningsudvalget.

I forbindelse med kronprinsens udpegning til IOC blev der, som det også er sagt, oprettet en særlig koordinationsgruppe, som skulle sikre en fast informationsudveksling mellem ham og regeringen om regeringens holdning til politiske spørgsmål med berøring til IOC. Det er på den baggrund selvfølgelig også Socialdemokratiets klare forventning, at regeringen løbende sørger for at give kronprinsen den fornødne information og rådgivning om regeringens stillingtagen i sager relateret til Den Internationale Olympiske Komité. IOC tog en forkert beslutning om Rusland. Det er stærkt beklageligt, men fremadrettet må det nu handle om at fortsætte kampen og sikre, at vi presser på alle de steder, hvor vi kan, og bruger alle de redskaber, vi har, til at sætte en stopper for doping og ikke mindst organiseret doping.

På vegne af Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager statsministerens redegørelse om kongehusets virke inden for rammerne af den danske regeringsform, som ifølge grundloven er konstitutionelt monarkisk (indskrænket-monarkisk), til efterretning. Folketinget noterer sig desuden, at der foregår en løbende dialog mellem regeringen og kongehuset om temaer i relation til IOC og deres eventuelle politiske aspekter.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 31).

Kl. 10:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er også her et par korte bemærkninger. Og jeg skal igen gentage, at forslaget til vedtagelse først går til afstemning på tirsdag, men det indgår selvfølgelig i debatten nu. Den første til en kort bemærkning er hr. Holger K. Nielsen, SF.

Kl. 10:28

Holger K. Nielsen (SF):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Ligesom statsministeren foretager han en sontring og siger, at kronprinsen er valgt i sin personlige kapacitet, og at han derfor ikke kan pålægges noget.

Men vil ordføreren ikke medgive, at i forhold til kongehuset og kronprinsen er den sontring jo fuldstændig irrelevant? Og det er netop fordi, den adskillelse ikke kan foretages. Kronprinsen er den kommende danske konge, det kommende danske statsoverhoved. Han er en del af kongehuset, og den byrde, kongehuset må bære, er, at de ikke kan foretage den sontring. Det er derfor, de ikke kan udtale sig politisk, som alle vi andre kan. De har nogle begrænsninger i forhold til, hvad de kan.

Derfor går det simpelt hen ikke at lave den sontring mellem hans personlige kapacitet og hans kapacitet som kronprins. Og det var også derfor, at Anders Fogh Rasmussen i sin tid var uhyre bekymret over det, som skete her. Og jeg forstår simpelt hen ikke den argumentation, som Socialdemokraterne kommer med.

Kl. 10:29

Den fg. formand (Karen J. Klint): Ordføreren.

Kl. 10:29

Mogens Jensen (S):

Jeg tror ikke, der er nogen, der kan være i tvivl om, at grunden til, at kronprinsen har opnået medlemskab af Den Internationale Olympiske Komité, jo er det kæmpe engagement og det kæmpe arbejde og den kæmpe indsigt, som kronprinsen har oparbejdet i forhold til idrætten. Og derfor har man fundet, at kronprinsen vil være en værdig repræsentant for Danmark og for de danske atleter i forhold til at forsvare den internationale olympiske bevægelses ideer og idealer og arbejde for det i Den Internationale Olympiske Komité. Det kan der jo ikke være nogen tvivl om.

Så er det klart, at i forhold til at kronprinsen også er kronprins og kommende konge, er det nødvendigt, at der er en dialog mellem regeringen og kronprinsen omkring de aspekter af IOC's arbejde, der også kan antage politisk karakter. Og som sagt forventer jeg også, at den dialog er til stede, og at regeringen sørger for, at der sker en løbende information af kronprinsen.

Kl. 10:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 10:30

Holger K. Nielsen (SF):

Okay, så kan jeg forstå, at man erkender, at den rolleadskillelse ikke kan foretages her, altså at han også optræder i rollen som kronprins, når han er i IOC. Det kan jeg forstå, når man erkender, at der skal være den her dialog.

Men må man så ikke indrømme, at dialogen ikke har fungeret her, og at det er et problem, at kronprinsen stemmer helt, helt anderledes, end hvad der er regeringens officielle politik i forhold til Ruslands udelukkelse?

Kl. 10:31

Den fg. formand (Karen J. Klint): Ordføreren.

Kl. 10:31

Mogens Jensen (S):

Jamen jeg kan jo ikke stå her og redegøre for, hvilken dialog der har været. Jeg konstaterer, at der bestemt skal være en dialog. Der er nedsat en koordinationsgruppe, og statsministeren har sagt her, at

den dialog jo ikke foregår alene på møder i de her koordinationsgrupper, men selvfølgelig også ved en løbende kontakt, der måtte være mellem f.eks. kulturministeren og kronprinsen, når de mødes til forskellige lejligheder, herunder OL, hvor de begge var til stede.

Det eneste, jeg kan sige, er, at jeg selvfølgelig forventer, at regeringen sørger for løbende at informere kronprinsen og selvfølgelig særlig i de sager i IOC, der har politisk karakter.

Kl. 10:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Søren Søndergaard, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:32

Søren Søndergaard (EL):

Tak. Nu henviser hr. Mogens Jensen til den her koordinationsgruppe. Men altså, vil jeg sige til hr. Mogens Jensen, den her koordinationsgruppe har ikke mødtes i 3 år – den har ikke mødtes i 3 år! Jeg har forståelse for, at man ikke kan forklare, hvad der sker under den nuværende regering, men hr. Mogens Jensen var jo trods alt ikke en nobody under den tidligere regering. Så hvad var grunden til, at der i de sidste 1½ år, den tidligere regering eksisterede, ikke blev holdt noget møde i koordinationsgruppen? Er det, fordi man var uenig i nedsættelsen af gruppen?

Det fører mig over til det andet spørgsmål. Når Anders Fogh Rasmussen så klart siger, at der ikke må opstå noget modsætningsforhold mellem, hvad regeringen står for, og hvad kronprinsen siger, har Socialdemokratiet så i virkeligheden hele tiden været uenige med den tidligere statsminister? Har man syntes, at det var noget pjat, fordi kronprinsen jo bare var der i personlig kapacitet, og det havde noget med noget at gøre, så han kunne gøre stort set, som han ville? Eller er det her meget præcist? Og hvis det er meget præcist, er det så ikke lige præcis det, der på en eller anden måde er kikset i den sag, vi har oplevet i sommer?

Kl. 10:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:33

Mogens Jensen (S):

Jeg er glad for, at Enhedslistens ordfører anerkender, at jeg ikke var en nobody under den tidligere regering. Det er ikke rart for nogen, tror jeg, at være en nobody. Så det er jeg super glad for. Men jeg må også sige, at jeg altså ikke sad i en kapacitet, som gør, at jeg har mulighed for at svare på, hvad der foregik eller ikke foregik i forhold til udvalgs møder og information af kronprinsen om vigtige sager i relation til IOC. Men jeg kan sige, at netop det, at kronprinsen er kronprins, selvfølgelig gør det vigtigt, at den dialog er der, og at kronprinsen løbende bliver informeret. Det har jeg også tilkendegivet her i min ordførertale, og det forventer jeg også at regeringen sørger for. Men jeg kan altså ikke svare på, i hvilket omfang og hvordan det er sket.

Kl. 10:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Søren Søndergaard for den anden korte bemærkning.

Kl. 10:34

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er glad for, at jeg glædede ordføreren på sådan en grå dag – nej, solen skinner faktisk. Men jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan ordføreren kan blive ved med at henvise til en koordinationsgruppe, der ikke har haft et møde i 3 år. Altså, det virker virkelig underligt at sige: Kontakten foregår jo bl.a. der, men ikke alene der. Nej, ikke alene, det er i hvert fald helt sikkert, når de ikke har haft noget møde i 3

år. Så kunne ordføreren og jeg i hvert fald ikke mødes der, hvor vi blev enige om, at det måske var en god idé, enten at den koordinationsgruppe officielt blev nedlagt og man gjorde op med Fogh-æraen på det her punkt – også på det her punkt – eller at den gruppe rent faktisk begyndte at mødes?

Kl. 10:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:35

Mogens Jensen (S):

Jeg har det på den måde, at det vigtige for mig og for Socialdemokratiet jo er, at der er en dialog, og at regeringen lever op til det ansvar, at kronprinsen bliver informeret om de her forhold løbende. Om det foregår i et udvalgslokale eller det foregår, når kulturministeren i forskellige sammenhænge f.eks. møder kronprinsen, som jeg jo selv så de gjorde under OL, det synes jeg ikke der er så meget grund til at gå i detaljer omkring. Det vigtigste er, at den information bliver givet, og det forventer jeg at den gør.

Kl. 10:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Nordqvist for en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Rasmus Nordqvist (ALT):

Tak. Hvis man accepterer alle de præmisser, ordføreren bruger i det her spørgsmål, vil jeg sige, at jeg er nysgerrig for at finde ud af mere om den her løbende dialog, og hvilke behov der er for den. Jeg bider mærke i svaret på spørgsmålet til hr. Søren Søndergaard. Man har ikke mødtes i den her koordinationsgruppe siden januar 2014. Det vil sige, at den her løbende dialog må foregå på andre måder. Synes ordføreren, at det er trygt nok for kronprinsen, som er en vigtig person i Danmark og kommende statsoverhoved, at det bliver flydende og en løbende dialog, som vi ikke rigtig kender til?

Tror ordføreren ikke, at der vil være behov for, at det bliver mere struktureret, så vores kommende statsoverhoved kan læne sig tilbage og være tryk i bevidstheden om, at man ikke træder siden af?

Kl. 10:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:36

Mogens Jensen (S):

Nu kender jeg Alternativets ordfører som en person, der normalt ikke lægger meget vægt på formaliteter og rigid organisation. Jeg synes selvfølgelig, at når man har nedsat en gruppe, der skal mødes, må man vurdere, hvis den ikke mødes, om man skal organisere tingene på en anden måde, hvis andre måder fungerer bedre, eller det har vist sig i praksis at foregå på den måde. Jeg skal ikke kunne tage stilling til, hvordan den information bliver givet. Men jeg forventer, at der er den her løbende dialog mellem regeringen og kronprinsen. Det forventer jeg selvfølgelig at statsministeren og kulturministeren sikrer. Men om det lige foregår på et udvalgs møde i et lokale, er ikke så afgørende for os.

Kl. 10:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 10:37

Rasmus Nordqvist (ALT):

Nu startede jeg med at sige, at jeg tog ordførers tale som præmissen for mine spørgsmål.

Men synes ordføreren virkelig, det er godt nok? Altså, grunden til, at jeg er kritisk over for den her sag, og at jeg synes, der er noget, der ikke har fungeret godt nok, og som skal gøres bedre, er, at præmissen er, at vi har en kronprins, et kommende statsoverhoved, som sidder på en post, som jo også er idrætspolitisk og i meget høj grad internationalt idrætspolitisk, og så skal der være en overenskomst i forhold til regeringens holdning. Og der mener ordføreren ikke der er behov for, at der er en større tryghed i den dialog, altså at det er nok med den her lidt flydende form, som det åbenbart har fungeret på i 3 år.

Kl. 10:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:38

Mogens Jensen (S):

Som sagt har jeg det på den måde, at hvis man har nedsat et udvalg eller en gruppe, er der jo ingen grund til at have nedsat dem, hvis de i praksis ikke bliver brugt, eller man har fundet ud af, at der er andre måder, hvorpå information bedre kan gives. Så den overvejelse må man selvfølgelig have, synes jeg. Men som sagt er det afgørende for mig, at der er den her løbende dialog, og det må man jo spørge statsministeren om er sikret, når statsministeren får mulighed for at svare. Vi har en klar forventning om, at det sker.

Kl. 10:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt mere for en kort bemærkning. Hr. Peder Hvelplund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:39

Peder Hvelplund (EL):

Tak. Det er sådan lidt afledt af de her svar, at jeg lige har et spørgsmål. Når nu ordføreren er enig i, at det er vigtigt, at der sker en form for koordination mellem regeringen og et kommende statsoverhoveds udmeldinger i IOC, og når det så er sådan, at den dialog åbenbart ikke fungerer i det her udvalg, som ikke har mødtes siden 2014, er ordføreren så enig i, at der i hvert fald er behov for at få styrket den dialog, så vi ikke kommer til at stå i en lignende situation? Det er ikke nødvendigvis i det udvalg, der ikke mødes, men når nu det så foregår på andre måder, mener ordføreren så, at der er behov for, at den dialog styrkes?

Kl. 10:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:39

Mogens Jensen (S):

Der er behov for, at den dialog føres, og indtil videre har vi jo hørt, også fra statsministerens side, at der foregår en løbende dialog. Det tager jeg selvfølgelig for gode varer, men jeg er enig i, at det er op til den til enhver tid siddende regering at sørge for, at kronprinsen er informeret om regeringens overvejelser i tilknytning til idrætspolitiske spørgsmål, der måtte komme op eller blive rejst og diskuteret i IOC.

Kl. 10:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 10:40

Peder Hvelplund (EL):

Jamen når nu vi er enige om, at der er brug for den her løbende dialog, og den helt åbenlyst ikke har været til stede i det her tilfælde, og der er et råd, som så åbenbart ikke mødes, hvilke overvejelser gør

ordføreren sig så, i forhold til hvordan man kan undgå, at sådan en situation her opstår igen? Altså, hvordan får vi styrket den her dialog, som der åbenbart er enighed om skal styrkes, eller som ikke har været tilstrækkelig nok i det her tilfælde?

Kl. 10:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Mogens Jensen (S):

Jeg forstår godt ordførerens spørgsmål, men jeg tager udgangspunkt i det, som statsministeren har sagt, altså at der er en dialog. Men jeg kan jo ikke svare på, i hvilket omfang den er der, og hvordan den har været. Det må man spørge statsministeren eller kulturministeren om. Men jeg går ud fra, at den er der. Om det så må føre til overvejelser om, at den måde, man fører dialog på om de her ting nu om dage, godt kan håndteres, uden at det sker, ved at et udvalg eller en koordinationsgruppe mødes, kan vi gerne diskutere, men det må være op til regeringen at tilrettelægge sit arbejde, så man sikrer, at den her dialog foregår løbende, for det er vi jo fuldstændig enige om at den skal.

Kl. 10:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere korte bemærkninger til denne ordfører, så tak til ordføreren. Den næste taler er ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Søren Espersen.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Mange tak. Det er jo normalt, at man her i Folketinget sådan takker forespørgerne, fordi de har rejst et væsentligt emne, men en sådan høflig indledning vil jeg undtagelsesvis ikke bruge over for Enhedslisten, når det gælder F 8, og årsagen til, at jeg er så uhøflig, er, at jeg synes, at præcis den her debat – i modsætning til så godt som alle andre debatter – ikke burde være rejst som en åben debat i Folketingssalen, men derimod over for regeringen i et lukket samråd i Kulturudvalget, i hvert fald hvis man rent faktisk havde ønsket en reel viden om, hvad der skete.

Hvorfor det? Har vi da ikke et system, hvor alt bør være så åbent som overhovedet muligt, og hvorfor kan vi ikke diskutere en stemmeafgivning i Den Internationale Olympiske Komité, IOC? Det synes jeg der er fire meget væsentlige årsager til. For det første har en helt essentiel part i sagen, nemlig kronprinsen – og dermed det kongelige hus – ikke nogen mulighed for at tage til genmæle over for det, der siges i salen i dag, endsiige fremstille sin sag. For det andet er kronprinsen ikke medlem, som vi har hørt, af IOC's forretningsudvalg, som reelt traf beslutningen om, at ikke alle russiske atleter skulle udelukkes fra OL, men nøjedes blot med at nikke til beslutningen. For det tredje vil – som det også fremgik af statsministerens svar til forespørgerne – den korrespondance og den dialog af den ene eller den anden art, der muligvis kan være udvekslet imellem regeringen og kronprinsen og hans folk i Rio, af væsentlige årsager ikke blive fremlagt. For det fjerde er det ganske unormalt, at regeringen blander sig i IOC's beslutninger. Med andre ord: Vi kan ikke, om vi så diskuterer åbent her i salen og resten af weekenden, blive klogere på, hvad der rent faktisk skete søndag den 24. juli 2016 og i dagene omkring.

Dog har jeg et par bemærkninger, som er af mere generel karakter. Jeg var blandt dem, som i sin tid offentligt gav udtryk for bekymring, da kronprinsen skulle vælges i IOC, idet jeg fandt, at der kunne opstå situationer, som i kraft af hans position som tronfølger ville kunne skabe vanskeligheder. Jeg må dog sige, at den nidkære

og dygtige måde, hvorpå tronfølgeren i årenes løb har varetaget sit hverv, har betydet, at jeg ikke længere nærer bekymring. Kronprinsen har forstået sin position og til fulde forstået, hvorledes denne position uden problemer har kunnet og kan kombineres med posten i IOC. Dernæst vil jeg – og det er ganske uvidenskabeligt – hævde, at kronprinsen, såfremt han fra den danske regering havde fået en klar og tydelig tilkendegivelse om, at han under ingen omstændigheder måtte rose den beslutning, IOC's forretningsudvalg havde taget, så ikke havde gjort det. Det er en umulighed for kronprinsen at agere i direkte modstrid med regeringen. Det ville aldrig være sket, og det kommer ikke til at ske. Yderligere vil jeg sige, at hvis kronprinsen som den eneste i IOC havde kritiseret IOC's forretningsudvalg, så ville det for Danmark have haft enorme og helt uoverskuelige politiske og diplomatiske konsekvenser.

Jeg vil så til gengæld ikke rose den forhenværende kulturminister, Bertel Haarder, for den kritik, som han i dagene derpå på en meget indirekte måde rettede mod kronprinsen. Regeringens ministre bør mere end alle andre træde særdeles varsomt med kritik i forhold til medlemmer af det kongelige hus. Jeg følger normalt godt med i medierne, men jeg må sige, at jeg ikke før efter IOC's beslutning den 24. juli havde hørt nogen udtalelser i det offentlige rum fra den daværende kulturminister, med hensyn til hvad der var regeringens indstilling til boykot eller ikke boykot eller delvis boykot af Rusland. Jeg har også forsøgt at finde de udtalelser i det offentlige rum, men jeg har ikke kunnet finde dem.

Sluttelig skal jeg sige, at Dansk Folkeparti støtter det forslag til vedtagelse, som er fremsat af et bredt flertal i Folketinget. Tak.

Kl. 10:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der kom en enkelt med en kort bemærkning nu. Hr. Søren Søndergaard, Enhedslisten.

Kl. 10:46

Søren Søndergaard (EL):

Ja, tak for ikkerosen. Jeg vil bare sige, at hr. Søren Espersen ikke følger godt nok med, for så ville han vide, at der faktisk var en, som gik imod beslutningen i Den Internationale Olympiske Komité, nemlig en repræsentant for de aktive idrætsudøvere i England, muligvis Storbritannien – det skal jeg ikke gøre mig klog på. Jeg tror, det er sådan i alle foreninger, også i Dansk Folkeparti, at hvis forretningsudvalget har truffet en beslutning og så møder op på et landsmøde og spørger, om der er nogen, der har noget imod det, og der kun er en enkelt, der siger fra, så opfatter man det som noget, landsmødet har truffet en beslutning om eller i hvert fald godkendt. Så der er tale om en formel beslutning.

Men det er jo sådan set ligegyldigt, for det, der er diskussionen her, er det fremadrettede. Det er jo det, vi hele tiden har lagt vægt på. Vi har lagt vægt på det fremadrettede, og derfor undrer det mig, at hr. Søren Espersen ikke kan sige lidt mere om det fremadrettede – for jeg deler sådan set meget hr. Søren Espersens opfattelse af, at kronprinsen ikke ville sætte sig imod en klar beslutning fra regeringen, den deler jeg sådan fuldstændig – nemlig at der er behov for, at regeringen er tydeligere både offentligt og internt i forhold til at markere sine synspunkter.

Kl. 10:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:47

Søren Espersen (DF):

Jeg synes, at det centrale jo er, at vi ikke rigtig ved, hvad der skete i de dage omkring den 24. juli. Vi aner jo ikke, hvad det er, der er blevet sendt, og det har jeg også forståelse for. Det er muligt, der har

været – det har der givetvis – en mailkorrespondance mellem regeringen og kronprinsen og hans folk derude, men at der deri har stået en lodret ordre, tror jeg simpelt hen ikke på ville kunne ske. Og så bliver man bedt om, at man skal gøre noget yderligere, men der har jo ikke været noget. Der har jo ikke være noget, der har givet anledning til, at der nu skal en kæmpe stor ny operation i gang for at køre det her spil.

Altså, det svarer jo lidt til, når der derhjemme i mit sogn bliver indkaldt til møde i vandværket. Der kommer ingen, for vi får jo rent og klart vand hver eneste dag. Hvorfor skulle vi så møde frem? Det er ikke nødvendigvis et tegn på, at det går skidt, at der ingen møder har været. Det kan være, det er, fordi det går rigtig godt.

Kl. 10:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 10:48

Søren Søndergaard (EL):

Jo, bortset fra at vi altså stod i en situation, hvor regeringen og kronprinsen, som er den kommende konge – gud forbyde det, men det kunne teoretisk set være fra i morgen – fremførte to forskellige linjer. Det tyder jo på – hvis ikke der er tale om det der dobbeltspil, jeg nævnte som en teoretisk mulighed i min indledning, nemlig at regeringen har sagt ét til offentligheden og noget andet til kronprinsen – at det er klart, at kontakten ikke har været i orden. Så er der jo et problem med kontakten.

Kl. 10:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:49

Søren Espersen (DF):

Men der må jeg så sige, at det altså også er gået min næse forbi. Jeg læser meget i medierne, jeg følger med i medierne, men det er gået min næse forbi, at regeringen op til den 24. juli havde truffet en klar beslutning om, at her skulle de russiske atleter udelukkes. Det har jeg ikke set nogen steder. Derfor er det centrale, hvad det er, der er foregået i den mailkorrespondance, der har været.

Jeg vil så i øvrigt sige: Tænk nu, hvis det var, at kronprinsen havde sagt fra – det var også det, jeg kom ind på i min ordførertale. Det havde været en virkelig problematisk position, det ville have bragt Danmark i, netop fordi regeringen så ville gå ind og agere politisk på en IOC-beslutning, altså gøre det, som vi altid advarer imod: blande sport og politik.

Kl. 10:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 10:50

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Søren Espersen sagde, at han i sin tid delte den skepsis, vi var mange der havde, da kronprinsen blev medlem af IOC. Men den senere udvikling har sagt ham, at det egentlig var meget fornuftigt, at der ikke har været nogen katastrofer. Men det her er netop udtryk for det, som vi advarede imod. Altså, den her afstemning i IOC er netop udtryk for, at kronprinsen kom til at tage politisk stilling, fordi russisk doping er en meget væsentlig del af russisk politik. Derfor er det her jo udenrigspolitik på et helt, helt andet niveau, end man er vant til i idrættens verden. OL har altid været politisk, men i de her år, og specielt fra Ruslands side, bliver det yderligere politisk. Derfor kan jeg ikke forstå, at hr. Søren Espersen ikke kan se, at det her netop er udtryk for det meget problematiske i, at kronprinsen blev medlem af

IOC, og at der derfor er behov for, at man får en styrket dialog, kan man kalde det, men måske mere præcist en styrket kontrol af, hvordan det her håndteres.

Kl. 10:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Kl. 10:51

Søren Espersen (DF):

Det er jeg slet ikke enig i. Det, jeg derimod vil hævde, er, at hvis kronprinsen var gået ud og havde undsagt IOC's forretningsudvalg på grund af en politisk instruks fra Danmark, havde det haft politiske konsekvenser. Så var IOC's beslutning jo blevet taget op i en statsretlig diskussion. Det plejer vi jo ikke at gøre. Vi overlader med stor fornøjelse den slags dopingbeslutninger både til de forskellige specialforbund, men også til IOC. Der er ikke tradition for, at danske politikere skal bestemme, hvad IOC beslutter. Det er en helt ny situation. Der er det væsentligt at sige, at hvis han havde sagt fra, var der blevet ballade. Nu gjorde han det, han kunne. Hvad skete der de dage? Vi aner ikke, hvilke instrukser han har fået, og om han i det hele taget har fået en instruks eller bare en underlig besked. Det ved vi jo ikke noget om.

Kl. 10:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Holger K. Nielsen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 10:52

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det er jo præcis det, der er problemet i det her. Havde det været Niels Nygaard, havde det været alle mulige andre i idrætsverdenen, der havde siddet i bestyrelsen i IOC, så havde det argument haft gyldighed. Men det er jo kronprinsen. Det er, fordi politiseringen kommer ind, at vi også her i Folketinget er nødt til at forholde os til det – ikke mindst af hensyn til kongehuset selv, netop fordi kronprinsen jo bliver involveret i politiske diskussioner, fordi han er medlem af IOC. Man kan ikke adskille kronprinsens forskellige roller, som jeg har sagt tidligere. Det er derfor, den her konstruktion efter min mening er så håbløs, og jeg forstår ikke, at hr. Søren Espersen ligesom har fraveget sin tidligere skepsis. Jeg synes da netop, at det her er udtryk for, at den skepsis, han havde sin tid, var velbegrundet og stadig væk er velbegrundet.

Kl. 10:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 10:53

Søren Espersen (DF):

Jeg er helt enig med Holger K. Nielsen i, at tronfølgeren er tronfølger, hvad enten han agerer i IOC, eller han agerer i Danmark. Der er ingen tvivl om den sag. Det er en særlig position, han har, og derfor har man så også sagt, at der selvfølgelig skal være noget pingpong. Nu hvor kronprinsen har været i den situation i 10-12 år eller sådan noget, kommer der det her, hvor der er et gnidret forløb, og så siger man, at det hele har været elendigt, og at det er beviset på, at nu går det hele galt. Det er ikke meget at hænge sin hat på i en situation, hvor kronprinsen har løst sine opgaver til alles tilfredshed. Så kommer der som sagt et eller andet, som ingen ved hvad er, og så skal alting pludselig kastes op i luften igen. Det er jeg ikke enig i.

Kl. 10:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er fortsat to til korte bemærkninger, og den næste er hr. Peder Hvelplund, Enhedslisten. Værsgo.

Peder Hvelplund (EL):

Tak. Nu siger ordføreren jo selv, at kronprinsen er i en ganske særlig situation. Altså netop det, at han er kronprins og tronfølger, gør, at han spiller en helt særlig rolle. Så siger ordføreren også, at hvis kronprinsen havde valgt at indtage et andet standpunkt i IOC end det, han valgte, så ville det have skabt stor opstandelse og være virkelig problematisk. Jeg tror, det var de ord, ordføreren brugte. Kan ordføreren ikke se, at så skal man træffe en beslutning om, hvorvidt der er totalt vandtætte skotter imellem regeringens holdning og kronprinsens holdning og kronprinsen udelukkende agerer på egne vegne? Men man siger jo samtidig, at der skal være en dialog med kronprinsen om det her. Altså, hvis kronprinsen kan komme til at træffe en beslutning, som skaber stor opstandelse og er virkelig problematisk, vil der så ikke være en vis sikkerhed og en vis tryghed i, at regeringen rådgiver ham, så han ikke bliver sat i den situation?

Kl. 10:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:55

Søren Espersen (DF):

Nej, fordi IOC og IOC's forretningsudvalg sidder med de her ting i et lukket forum. Der diskuterer de, hvad de gør ved den her situation, ligesom de garanteret har gjort i rigtig mange andre situationer i de 10-12 år, kronprinsen har været der. Der diskuterer man, og så bliver man enige, eller man når frem til en eller anden salomonisk afgørelse. Det er da efter det, at det er problematisk at gå ud og tage afstand fra det. Det tror jeg ville være en svær situation, ikke alene for kronprinsen, men også hvis det havde været nogle af vores andre tidligere medlemmer af IOC. Man må overlade det til dem i de interne drøftelser, og der er det klart at kronprinsen kan bakke op om det, der bliver vedtaget, ligesom vi andre gør det i mange andre fora.

Kl. 10:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 10:56

Peder Hvelplund (EL):

Jamen det er derfor, jeg ikke helt forstår, hvorfor ordføreren er blevet mindre bekymret over den her dobbeltrolle. For der er jo forskel på, om man sidder som idrætsudøver og er med til at træffe en beslutning i IOC, eller om man sidder netop i den rolle, som kronprinsen gør, nemlig som statsoverhoved. Det er jo på den baggrund, der kan blive skabt tvivl om, om der bliver ført to linjer i den danske udenrigspolitik: en, som bliver ført af et kommende statsoverhoved, og en, der bliver ført af regeringen. Derfor anerkender ordføreren vel også, at der bliver nødt til at være en eller anden form for koordinati-on mellem regeringen og kronprinsen, både af hensyn til kronprinsen, men også af hensyn til regeringen og det danske Folketing.

Kl. 10:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:57

Søren Espersen (DF):

Men regeringen skal da ikke føre dopingpolitik. Det skal man da overlade til IOC. Med hensyn til hvad vi gør her internt i forhold til vores egne forhold her i Danmark, er det da klart, at der er politiske interesser indblandet i de ting. Men regeringen skal da ikke sidde og fortælle IOC, hvordan de skal afgøre deres forskellige kontroverser, som de har haft bunker af.

Nej, jeg er ikke længere bekymret, for i de 10-12 år, der er gået, er alting jo gået godt. Der har ikke været nogen som helst ting at sætte en finger på i forbindelse med kronprinsens engagement i IOC. Derfor er jeg ikke bekymret længere, men det var jeg da inden, netop af samme grund som den, Holger K. Nielsen nævner, nemlig at kronprinsen er tronfølger og derfor i mine øjne har den samme status, som hvis det havde været Danmarks monark. Det må man holde fast i. Man kan ikke skille de to ting ad, og derfor var det også væsentligt, at der blev nedsat en gruppe, der kunne følge med i, hvad der skete.

Kl. 10:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Zenia Stampe, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 10:58

Zenia Stampe (RV):

Det er netop et spørgsmål, der handler om rollefordelingen. Forstå mig nu ret, det her er hverken en kritik af regeringen eller kronprinsen, men sådan set bare et forsøg på at afklare, hvad det er for et mandat eller en rolle, kronprinsen er udstyret med i IOC. Måske handler sagen i dag i virkeligheden om, at det er svært at afklare, hvilken rolle kronprinsen har. Jeg kan umiddelbart se, at der er tre roller, og det er sådan se de tre roller, jeg gerne vil have hr. Søren Espersen til at forholde sig til.

Der er jo rollen som så selv. Ifølge IOC's regler er man jo kun bundet af sig selv – det er næsten ligesom i grundloven; man kan ikke bindes op på organisationer og heller ikke stater. Det er den ene rolle.

Den anden rolle er som regeringens talerør. Når man har en koordinationsgruppe og har som mål, at kronprinsen ikke må gå imod regeringens politik, så er det vel i et eller andet omfang, fordi man også opfatter kronprinsen som et talerør eller en repræsentant for Danmark.

Den sidste rolle, som også komplicerer det yderligere, har at gøre med, at kongehuset jo skal være neutralt, og derfor er det en rolle, hvor man ikke engang må være regeringens talerør, men bare skal være politisk neutral.

Kunne jeg bede ordføreren komme med et par overvejelser om, hvilken rolle eller hvilke roller kronprinsen har, og hvordan koblingen mellem de roller skal varetages af kronprinsen i IOC?

Kl. 10:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:59

Søren Espersen (DF):

Der er flere spørgsmål i et. Kronprinsen er ikke sendt til IOC for at føre den danske regerings politik – det synes jeg er væsentligt at holde fast i. Det er han ikke. Han kommer ikke med et mandat fra Folketinget, ligesom når vi sender ministre af sted til Bruxelles, sådan fungerer det ikke.

Hans rolle, som jeg ser det, er, at i den diskussion, der er internt i IOC – både i IOC's forretningsudvalg, men også i hele IOC – bør kronprinsen, når der træffes den slags beslutninger, på en eller anden måde lægge sig på linje med det. Det er så en beslutning, man har truffet ud fra det. Det svarer til, at vi i vores folketingsgruppe sidder og har et møde; der kan være uenighed om forskellige ting, men når vi er færdige med mødet, har vi lagt en kurs for, hvad vi vil. Sådan må det altså også være, når man sidder i sådan et organ som IOC, altså at man kommer, og så følger man bredt det, som IOC er blevet enig om. Ellers kan det skabe alvorlige politiske konsekvenser, og så

er det ikke sikkert, at sådan en situation som den, vi har nu, vil kunne fortsætte.

Kl. 11:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 11:00

Zenia Stampe (RV):

Der syntes jeg faktisk at det lykkedes hr. Søren Espersen at tilføje en fjerde rolle, nemlig rollen som IOC's repræsentant, og det ved jeg godt at kronprinsen er i Danmark, men der lå jo også i det, som hr. Søren Espersen sagde, at kronprinsen altså ikke øver indflydelse, men blot tager indflydelsen med hjem, at han repræsenterer IOC. Det var så en fjerde rolle.

Jeg står så her med en udtalelse fra kronprinsen, som jeg godt kunne tænke mig at hr. Søren Espersen forholdt sig til. Det er en artikel fra 2010, der netop handler om, hvad man skal gøre, når IOC bliver politisk. I den forbindelse udtalte kronprinsen:

»Skulle det blive aktuelt, har jeg mulighed for at forlade rummet rent fysisk og i øvrigt holde mig til den linje, som mit eget lands regering har i en given sag.«

I det citat ligger der jo, som jeg læser det, at kronprinsen egentlig ønsker at være politisk neutral, eller også vil han følge regeringen. Det var en linje, som fru Karin Nødgaard dengang støttede. Er det en linje, man også vil støtte fra Dansk Folkepartis side i dag, altså at når det bliver lidt for politisk, følger man enten regeringen, eller også forlader man rummet, fordi man ikke ønsker at være politisk?

Kl. 11:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:02

Søren Espersen (DF):

Ja, ubetinget. Det her er en helt usædvanlig situation, for som sagt er det ikke normalt, at regeringer blander sig i IOC's dopingpolitik og i, hvad de gør, på den måde, og i den situation har han så fulgt det, der var flertal for, og det, indstillingen gik på. Han øver jo alligevel indflydelse i den diskussion, der, må jeg formode, foregår i IOC, hvor han givetvis også tager ordet. Han øver jo indflydelse ad den vej.

I forhold til det, fru Karin Nødgaard har sagt, så er jeg fuldstændig enig i, at der kan være situationer, som rent politisk kan være så anspændte og skabe en helt anden diskussion end det, der foregår i IOC, at det kan være en god idé, at kronprinsen tager en lille pause og går ud og får en kop kaffe – det vil jeg ikke udelukke.

Kl. 11:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Nordqvist, Alternativet, til en kort bemærkning.

Kl. 11:03

Rasmus Nordqvist (ALT):

Tak. Jeg har ligesom to opklarende spørgsmål, som jeg simpelt hen må have svar på for at forstå det her oven på både ordførertalen og de spørgsmål, der har været.

Altså: Er kronprinsen ikke altid repræsentant for Danmark som kommende statsoverhoved? Det er det første spørgsmål, og der vil jeg mene at han altid vil repræsentere Danmark i de sammenhænge, han indgår i. Og det andet spørgsmål går på hele det her doping-spørgsmål og antidopingspørgsmål, som jo har været et meget stort politisk emne i Danmark: Er det ikke et politisk spørgsmål?

Kl. 11:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:03

Kl. 11:06

Søren Espersen (DF):

Først til det sidste: Selvfølgelig er det det. Vi lægger en dopingpolitik her i Folketinget – det er noget, der ofte engagerer – hvor vi sørger for at få udtrykket det djævelskab, som doping er.

Til spørgsmålet, om kronprinsen er repræsentant for Danmark, kan jeg svare: Det er han selvfølgelig. Han er repræsentant, i kraft af at han er tronfølger. Der har han en særlig rolle, men han går ikke ind, og det er det, jeg siger der er det usædvanlige ved den her situation, og meddeler Danmarks regerings holdning til noget, IOC skal beslutte. Om der skal være boykot af Rusland, om der ingen boykot skal være, eller om der skal være delvis boykot, havde jeg nær sagt lidt bramfrit: Hvad rager det den danske regering?

Hvad rager det den danske regering og det danske Folketing, hvad IOC beslutter i forhold til et af sine medlemslande, om det skal udelukkes fra et arrangement eller ej? Jeg ved godt, der var masser af politisk pression, dengang man besluttede sig til at boykotte legene i Rusland – jeg tror det var i 1980. Der var masser af politisk interesse i det. Dengang var jeg også glødende modstander af, at regering skulle sidde og diktere den slags.

Kl. 11:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 11:04

Rasmus Nordqvist (ALT):

Det, jeg så simpelt hen ikke forstår, er, hvordan man sådan kan sige noget politisk, som ikke er politisk, og at man altid udtaler sig som repræsentant for Danmark og som kommende statsoverhoved, altså tronfølger, men at man alligevel bare repræsenterer IOC. Det er simpelt hen den der skillelinje, man kan sætte, som jeg har svært ved at sige præcist hvor ligger, for jeg kan da ikke forestille mig noget mere politisk inden for sport i dag end netop doping. Det er et af de spørgsmål, vi bruger allermest tid på inden for idrætspolitik.

Derfor mener jeg, at kronprinsen, hvis man ikke ønsker, at han stemmer imod, så gør, som den tidligere spørger var inde på, altså netop træder ud af lokalet og siger, at det er for politisk til, at han kan deltage i det.

Kl. 11:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:05

Søren Espersen (DF):

Jeg sagde jo faktisk i mit sidste svar, at doping er noget møg, og at det helt klart er en politisk beslutning, hvordan vi bekæmper doping inden for Danmarks grænser – også gerne gennem internationalt samarbejde. Det er, som det skal være. Men det er ikke vores bord, om IOC, Den Internationale Olympiske Komité, skal beslutte, hvilke lande der skal boykottes, ikke boykottes eller delvist boykottes. Der er det, det går galt; der er det nemlig, at politikken begynder at tage over. Og det er det, vi skal vægre os imod.

Kl. 11:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren, så vi fortsætter i talerrækken. Den næste ordfører er hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre. Værsgo.

(Ordfører)

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Lad mig starte med at sige, at jeg er meget enig i den socialdemokratiske ordførers synspunkter omkring doping og Ruslands systematiske brug heraf. I Danmark har vi jo et konstitutionelt monarki, vi har et kongehus, vi er et kongerige. Det kan man jo mene forskellige ting om, og det kan man have forskellige holdninger til, og det er også min klare opfattelse, at forespørgeren til dagens debat og jeg selv måske ikke nødvendigvis ser modsatrettet, men så lidt forskelligt på kongehuset – og det er der jo sådan set ikke noget galt i.

Venstre og jeg er meget glade for det danske kongehus i almindelighed og for husets indsats for Danmark i særdeleshed. Når jeg er i udlandet, og talen falder på det danske kongehus, så må jeg tilstå, at jeg er så vemodig, at jeg simpelt bliver stolt over at være dansk. Vi har et kongehus, som mestrer den svære balancekunst mellem at være klare og markante repræsentanter for Danmark i udlandet og samtidig forholde sig ganske neutrale i politiske anliggender herhjemme. Det gælder naturligvis for Hendes Majestæt Dronningen, men det gælder sådan set også for kronprinsparret, som er gode, stærke og markante repræsentanter for Danmark i alle henseender.

Kronprinsen er tidligere elitesoldat i såvel frømandskorpset som i Siriuspatruljen. Han er en toptunet og toptrænet sportsmand, som både ved, hvad der kræves for at dyrke eliteidræt, og som er et fantastisk forbillede for mange mennesker, unge såvel som gamle. Når man er kronprins af Danmark – jævnfør også, hvad statsministeren sagde om denne balance – så er der nogle relativt snævre grænser for, hvad man kan engagere sig i.

En af de ting, som kronprinsen har kastet sig over med både forstandighed og entusiasme – i min optik – er dansk idræt. Det gælder, hvad enten det er svømning, håndbold eller noget helt tredje, og det gælder, hvad enten det er danske topatleter, der er på medaljejagt, eller om det er børn og unge, som prøver kræfter med sportens verden. Jeg fornemmer i hvert fald en oprigtig interesse og indlevelsesevne hos kronprinsen, som er meget ud over det sædvanlige, og som smitter. Og det ser jeg som en gave, altså netop det her med at det smitter. Det er en gave, som vi skal være glade for, og jeg kan ikke komme i tanke om nogen anden dansker, som vil kunne levere det, som kronprinsen gør. Det skyldes både hans position og hans engagement. Og jeg synes, det er noget, der betyder noget for Danmark, både nationalt og internationalt; og det betyder endnu mere for sportsudøvere, hvad enten de er store eller små.

Det engagement kommer også til udtryk gennem kronprinsens medlemskab af Den Internationale Olympiske Komité, IOC. Her leverer kronprinsen et vigtigt stykke arbejde, og i min optik gør han det som en værdig og flot repræsentant for både den olympiske ånd og for idrætten.

Så i Venstre tilslutter vi os regeringens opfattelse af, at kronprinsen har forvaltet sit medlemskab af IOC aldeles tilfredsstillende, og at kronprinsens medlemskab ikke har hindret regeringen i at føre sin idrætspolitik. Så jeg vil henvise til statsministerens redegørelse og meddele, at Venstre – ikke så overraskende – bakker op om det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Mogens Jensen, læste op for lidt siden. Tak for ordet.

Kl. 11:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er foreløbig to indtegnet til korte bemærkninger. Den første er hr. Søren Søndergaard, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:10

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige tak til ordføreren, og jeg forstår godt, at ordføreren ønsker at bruge så stor en del af sin tale på at snakke om kronprinsen. Det skal være taleren vel undt. Vores interesse er en lidt anden. Vores interesse er faktisk regeringen, og der undrer det mig egentlig, at hr. Jakob Ellemann-Jensen ikke tog to udtalelser op, som er kommet her i løbet af debatten. For det første hørte vi Liberal Alliance antyde, at Venstres etpartiregering ikke havde en klar holdning til at udelukke Rusland fra De Olympiske Lege på grund af doping. Og hr. Søren Espersen gjorde det endnu mere tydeligt i sin opfattelse af det punkt.

Derfor vil jeg sådan set godt spørge hr. Jakob Ellemann-Jensen: Gik regeringen ikke ind for og gik Venstre ikke ind for en udelukkelse af Rusland fra De Olympiske Lege i Rio på grund af det systematiske dopingmisbrug, eller er det bare en fejllopfattelse, der har bredt sig efterfølgende?

Kl. 11:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:11

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det er pudsigt, at der kommer et spørgsmål fra hr. Søren Søndergaard, som egentlig udspringer af noget, hr. Søren Søndergaard startede sin tale med at sige, nemlig at det sandelig ikke var det, vi skulle tale om i dag, at det havde hr. Søren Søndergaard ingen interesse i. Det har hr. Søren Søndergaard så fået.

Altså, jeg mener, at både regeringens og Venstres holdning til doping er relativt klar, og hvis den ikke er tydelig nok, skal jeg gerne fortælle, at vi er imod doping, særlig systematisk doping. Og det, vi jo kan se nu, hvor anden halvdel af McLarenrapporten er kommet, er, at det er endnu værre, end vi vidste på det tidspunkt i sommer, som hele denne debat udspringer af. Alting står klarere i bagklogskabens ulideligt klare lys, og med det, vi ved i dag, er jeg da ikke i tvivl om, at Rusland skulle have været udelukket fra De Olympiske Lege.

Kl. 11:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 11:12

Søren Søndergaard (EL):

Det lykkes ikke for ordføreren at svare på spørgsmålet. Altså, udgangspunktet er, at der af to ordførere her i salen, hr. Søren Espersen og hr. Leif Mikkelsen, er blevet sået tvivl om, hvorvidt regeringen og Venstre rent faktisk før det famøse møde i Den Internationale Olympiske Komité gik ind for, at man skulle boykotte Ruslands deltagelse i OL. Og der beder jeg bare ordføreren om at klarlægge, hvad Venstres position var på det tidspunkt. Gik man ind for en boykot af Rusland, eller gik man ikke ind for en boykot af Rusland?

Kl. 11:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:12

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Hr. Søren Søndergaard må simpelt hen undskylde, men det her er faktisk ikke ud fra noget ønske om at tale udenom. Vi er i Venstre tilhængere af, at Rusland holdes uden for De Olympiske Lege. Hvor når, på hvilken dato vi har truffet den beslutning, kan jeg simpelt hen ikke huske på nuværende tidspunkt. Det beder jeg om en antydning

af forståelse for, al den stund at hr. Søren Søndergaard gjorde et stort nummer ud af, at det ikke var det, vi skulle tale om i dag. Det skal jeg gerne undersøge og vende tilbage med, men jeg har ikke min kalender i hovedet, og det tror heller ikke hr. Søren Søndergaard har.

Kl. 11:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det hr. Holger K. Nielsen, SF, for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men det er vel korrekt, at kulturministeren havde den opfattelse på det tidspunkt og aktivt arbejdede for, at Rusland skulle udelukkes, og han er også Venstremand, er han ikke? Han er liberal, okay. Men han er i hvert fald stadig væk medlem af Venstre, og det var han også dengang. Så der må man da gå ud fra at både Venstre og regeringen aktivt – og det gjorde de jo – arbejdede for, at Rusland skulle udelukkes. Og det er derfor, vi har det her problem med, at kronprinsen reelt kommer til at agere politisk med sin stemmeafgivning. Det har været en vanskelig situation for ham, det er vi fuldstændig med på, bestemt, men han kommer til at agere politisk – og politisk i et modsætningsforhold til, hvad kulturministeren aktuelt arbejdede for.

Kl. 11:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:14

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan bekræfte, både at den tidligere kulturminister, hr. Bertel Haarder, i udpræget grad er Venstremand, og at vi i Venstre er modstandere af doping og mener, at Rusland bør udelukkes fra De Olympiske Lege. Den præmis, jeg derimod ikke køber af hr. Holger K. Nielsen, er den, der handler om kronprinsens angivelige stemmeafgivning. Altså, det er Den Internationale Olympiske Komités forretningsudvalg, som kronprinsen ikke er medlem af, der har truffet den beslutning. Nu må den her falske modsætning simpelt hen holde op. Jeg køber ikke den præmis.

Kl. 11:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 11:15

Holger K. Nielsen (SF):

Det holder jo heller ikke. Altså, der blev nikket til det, og der var en enkelt repræsentant fra England, der faktisk gik imod, at Rusland ikke skulle udelukkes. Så derfor er det noget formalisme, som bliver kørt ind, og som ikke har noget at gøre med realiteten. Det er også det, hele debatten har handlet om, nemlig at kronprinsen reelt har sagt god for beslutningen i IOC om, at Rusland ikke skulle udelukkes – og dette i modsætning til Venstres kulturminister – som en meget, meget politisk handling.

Kl. 11:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:16

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jamen jeg bliver simpelt hen nødt til at gentage, at jeg bare ikke køber den præmis, der handler om, at fordi IOC's forretningsudvalg træffer en beslutning, som vi i Danmark er uenige i, så er der modstrid mellem kronprinsens udtalelser og regeringens politik, og så skulle kronprinsen have forhindret regeringen i at føre sin idrætspolitik. Den præmis anerkender jeg simpelt hen ikke. Jeg mener, det er

en falsk præmis at sætte op. Jeg mener ikke, at kronprinsen på nogen måde har forhindret regeringen i at føre sin idrætspolitik.

Kl. 11:19

Så skal man altså huske på, som hr. Leif Mikkelsen også nævnte før, at det ikke er sådan, at vi sender ambassadøren til IOC. Det er idrætten, der repræsenteres i IOC med medlemmerne. Det er ikke en dansk ambassadør, der sidder i IOC. Det er altså ikke sådan, det foregår.

Kl. 11:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger lige nu. Der kom lige en. Det nåede jeg ikke at se, undskyld. Sådan er det, når man kigger op og teknikken er uden for synsvidde. Det er fru Zenia Stampe, Radikale Venstre, til en kort bemærkning. Værsgø.

Kl. 11:17

Zenia Stampe (RV):

Jeg glæder mig til, at vi en dag skal have et lukket samråd om det her, for det er jo en meget, meget underlig skyggesnak – helt ærligt. Lad mig sige det, som det er. Det er der så mange andre, der måske ikke tør. Jeg går da ud fra, at regeringen har sagt, at det ikke er her, du skal tage den her kamp – man siger måske ikke du til kronprinsen, men så siger man måske noget andet – det gør vi nogle andre steder, fordi det også er at bringe dig eller at bringe kronprinsen, Hans Højhed, eller hvad man nu siger, i en penibel situation. Den kamp tager vi et andet sted. Den snak må vi jo så have på et lukket samråd.

Men det, jeg ikke kan forstå, og det, jeg bliver træt af ved den her debat, er den grad af svaren udenom, at hr. Jakob Ellemann-Jensen ikke engang kan indrømme, at der selvfølgelig er en uoverensstemmelse i, at vi har en regering, der siger, at vi skal arbejde for at boykotte Rusland, og så sidder der en repræsentant, om hvem en regering med en Venstrestatsminister har sagt: Denne repræsentant må aldrig bringe sig i modsætningsforhold til Danmark. At man ikke vil indrømme det! Det er jo en kendsgerning, og jeg forstår ikke, selv om det er high politics, og jeg ved ikke hvad, når det er kronprinsen, at vi ikke kan være mere ærlige omkring det her. Jeg har ikke engang noget specielt imod, at kronprinsen gjorde, som han gjorde. Jeg kan se gode grunde til det, og jeg kan ikke forstå, hvorfor vi ikke kan have en ærlig snak om det i stedet for at pakke det ind i alt muligt konstitutionelt monarki, og det kan vi ikke snakke om osv. Lad os dog være ærlige og få rene linjer.

Kl. 11:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:18

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg er for så vidt enig i, at vi skal kunne tale om de her ting. Vi er bare uenige. Det handler ikke om at tale udenom, det handler om, at jeg ikke synes, at der er et problem. Jeg synes simpelt hen ikke, at der er et problem. Det, jeg oplever den her debat som udtryk for, er, at man fra Enhedslisten side sådan set bare ønsker at miskreditere kongehuset i al almindelighed og kronprinsen i særdeleshed, og det kommer jeg ikke til at medvirke til, fordi der har vi bare forskellige opfattelser af kongehusets betydning for Danmark.

Kl. 11:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Zenia Stampe til anden korte bemærkning.

Zenia Stampe (RV):

Ja, men hvis ordføreren så lyttede til mit indlæg, kunne han høre, at det bestemt ikke var et angreb mod kronprinsen. Jeg kritiserer ikke engang kronprinsens ageren og stemmeafgivelse. Det, der generer mig, er, at man forsøger at lukke debatten ved at benægte noget, som er en kendsgerning. Det lyder jo fuldstændig trumpistisk at sige, at der ikke er noget modsætningsforhold mellem en regering, der arbejder for en boykot, og så en kronprins, der støtter op om IOC's forretningsudvalgs beslutning om ikke at boykotte Rusland. Det er da et modsætningsforhold, og det må vi da kunne snakke om. Måske kan vi få en snak om det i et lukket samråd, for jeg tror, at der er gode grunde til, at regeringen muligvis har rådet kronprinsen, som den har gjort. Så lad os få den snak der i stedet for at pakke det ind i al mulig formalistisk jura.

Kl. 11:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:20

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Når nu vi er inde på trumpisme og fake news og den slags, så er præmissen for det, at der bliver jeg simpelt hen nødt til at korrigere fru Zenia Stampe, og jeg beklager, hvis det lyder, som om jeg taler udenom. Det her handler sådan set bare om, at IOC har et forretningsudvalg. Der sidder kronprinsen ikke. Så den måde, fru Zenia Stampe maler det op på, er forkert, og i et moderne udtryk er det fake news, hvis det var en nyhed, at fru Zenia Stampe har det syn på kongehuset.

Kl. 11:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Nu ser jeg ikke flere med korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Og den næste taler er ordføreren for Liberal Alliance, hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det, formand. Selv om hr. Søren Søndergaard ikke synes, det er rimeligt at bruge ret meget af talen på at rose kronprinsen – kunne jeg høre før – vil jeg alligevel tillade mig at læne mig fuldt og helt op ad statsministerens indledende bemærkninger om kronprinsens virke for Danmark i det hele taget. Det synes jeg faktisk at det her er en god anledning til at få sagt og understreget, når nu hr. Søren Søndergaard har valgt at fremstille det som et problem med kongehusets eller kronprinsens ageren. Det kan ikke overraske, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard. Vi kender jo godt Enhedslistens holdning til kongehuset. Den får vi demonstreret en gang om året, når kongefamilien er på besøg. Så sørger Enhedslisten jo for at holde sig ude af søgelyset, så man er fri for at rejse sig for kongehuset, og så kommer man luskende ind bagefter. Sådan kan man jo også bevæge sig i det her univers. Jeg understreger bare, at det så er en forskel i holdningen. Så vi er sådan set hos os meget stolte af, at vi har en kronprins, der er så aktiv for Danmark, som vedkommende er, og gør det på fremragende vis.

Så blev kronprinsen medlem af IOC. Det er en organisation, der finder sine medlemmer på forskellig vis, og det er ikke sådan, at Danmark har ret til at have en plads i IOC. IOC har ret til, hvis de vælger det, at vælge en, der er dansk, til at sidde i komiteen. Den diskussion, der var i de år, hvor vi diskuterede, om det nu også var klogt og godt, at kronprinsen skulle sidde i den, var der faktisk næring til betænkelighed, fordi IOC's ageren på det tidspunkt faktisk

påkaldte sig en del kritik: noget lukket, lidt mangel på demokrati og måske mangel på bekæmpelse af urent trav, som doping jo er. Derfor er der sådan set også grund til i dag at fremhæve, at IOC i den periode, kronprinsen har siddet der, faktisk har bevæget sig ret meget i retning af mere åbenhed, mere demokrati og også en meget klar bekæmpelse af doping og dermed snyd i idræt. Det er utrolig vigtigt, at den kamp fortsættes, og den er i øvrigt også blevet inspireret fra dansk side og forstærket fra dansk side.

Så vi synes, der er grund til at glæde os over, at der ikke er samme grundlag nu for at have den bekymring, vi kunne have på det tidspunkt, fordi det forum, kronprinsen så sidder i, er blevet forbedret i de år. Og det kunne vi måske så også være venlige at tilskrive bl.a. kronprinsens rolle i det, fordi kronprinsen har en sund og god indstilling til idræt og selv er ivrig udøver. Så IOC har altså forbedret sig over tid, og det synes vi at vi kan glæde os over, fordi – og det skal også understreges herfra – doping jo skal bekæmpes med alle midler. Doping skal bekæmpes med alle midler. Det er snyd – det er snyd – og det er ikke i orden. Det bør ikke være et væsen, der overhovedet findes. Det tror jeg alle er helt enige om.

Der er så den helt aktuelle situation, som hr. Søren Søndergaard har fremdraget i den her forespørgsel, at IOC træffer en beslutning på baggrund af en række prøver. De træffer så en demokratisk beslutning om, at det faktisk er de specialforbund, der er tættest på udøveren, der skal træffe en endelig beslutning om udelukkelse. Man kan jo sagtens diskutere, om udelukkelse er den bedste måde at bekæmpe doping på. Er det det? Det er da et åbent spørgsmål. For så stopper man sådan set den dialog og den prøvetagning og den afklaring af, hvad prisen er for at snyde. Og hvis det endelig skal være, skal det i hvert fald være meget afgrænset, for idrætsudøvelse og kappestrid er det jo sådan set vigtigt at alle kan deltage i, bare på ærlig vis. Så det ville jo være helt håbløst, hvis vi i Folketinget skulle begynde at sætte os som overdommer over, at man traf en forkert beslutning ved at holde forbindelsen vedlige. Jeg tror da, jeg den sommer sad sådan helt personligt og syntes, at Rusland helt skulle udelukkes. Det var helt urimeligt, det her. Sådan syntes jeg.

Men jeg må respektere, at man altså traf en beslutning om at lægge beslutningen hos dem, der var tættest på, og de traf så en anden beslutning. Den beslutning var kronprinsen reelt set ikke en del af, og det synes jeg at der er grund til at få understreget her i dag, for det, der blev besluttet, var altså, at specialforbundene skulle beslutte det, det skulle ikke være komiteen, der besluttede det. Derfor må vi så bruge lejligheden til at få understreget, at kronprinsen netop er IOC's repræsentant i Danmark og ikke Danmarks repræsentant i IOC. Og det kan være, at vi om nogle år, den dag kronprinsen ikke er medlem længere, slet ikke får nogen repræsentant i IOC. Det kan sagtens ske. Det er ikke alle lande, der har det.

Så vi vil bare sige, at det var en demokratisk beslutning, som man må respektere, og der er ikke grund til at kritisere kongehuset for det. Så vi bakker helt op om det forslag til vedtagelse, som hr. Mogens Jensen læste op på vegne af en række partier. Tak for ordet.

Kl. 11:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt for en kort bemærkning. Hr. Søren Søndergaard, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:26

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det er der ikke nogen grund til at kritisere kongehuset for, og det er sådan set også derfor, vi rejser spørgsmålet om regeringen. Og der er det bare, jeg godt vil have at vide af hr. Leif Mikkelsen, om Liberal Alliance er enige i de udtalelser og de retningslinjer, som Anders Fogh Rasmussen, den tidligere statsminister, lagde for kronprinsens arbejde i IOC, eller om man ikke er enige i dem.

Kl. 11:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:26

Leif Mikkelsen (LA):

Jamen der var grund til at være enig i dem på det tidspunkt. Jeg har faktisk forsøgt at pege på udviklingen, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard. Der er jo intet, der er stationært, og jeg synes faktisk, der var grund til betænkelighed og også til bekymring på det tidspunkt, hvor man kunne sige: Hvad er det egentlig, vores kronprins bliver placeret i? Kan det være skadeligt for kongehuset? Det var grunden til seriøst at vurdere det, og det var måske det, der var den daværende statsministers bekymring, og den kunne man sagtens have. Og så har jeg forsøgt at pege på, at der i dag faktisk er mindre grund til at have bekymringer, og det synes jeg også historien har vist – at der ikke har været nogen situationer, som har kunnet begrunde, at man skulle have haft den bekymring så voldsomt, at hvis det havde været i dag, skulle man sige nej til det.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 11:27

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår hr. Leif Mikkelsen på den måde, at Liberal Alliance ikke mener, at den tidligere statsministers retningslinjer for kronprinsens arbejde i IOC længere er gældende.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:27

Leif Mikkelsen (LA):

Nu tror jeg ikke, at Liberal Alliance på det punkt bestemmer, hvad der er gældende, og indtil noget andet besluttet, er det sikkert gældende. Og vi har en forventning om, uanset om det er gældende eller ej, at der foregår en løbende dialog mellem regeringen og kongehuset. Det gør der om alle spørgsmål, også om det her, det er jeg ret sikker på. Jeg tror faktisk, at regeringen jævnlig mødes med kongehuset – det kan vi jo se i tv, så det er ikke sådan, at der ikke er en samtale.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er endnu en spørger, hr. Peder Hvelplund. Værsgo.

Kl. 11:27

Peder Hvelplund (EL):

Tak. Det er bare for at prøve at finde ud af, hvor det sådan er, Liberal Alliance rent principielt står i forhold til det her. For ordføreren gør meget ud af at sige, at kronprinsen jo bare er IOC's repræsentant i Danmark, og at man derfor ikke skal blande sig i de beslutninger, der bliver truffet, og som ordføreren for Dansk Folkeparti også var inde på tidligere, ville det skabe stor opstandelse, hvis kronprinsen havde indtaget et andet synspunkt. Men hvis det er sådan, at der slet ikke er nogen kontakt, og at kronprinsens rolle på ingen måde skal afspejle den danske regerings holdning, skulle man så ikke gå i den præcis modsatte grøft og sige, at der skal være totalt vandtætte skotter, sådan at der ikke kan opstå tvivl om, at kronprinsen helt alene agerer på egne vegne og på ingen måde repræsenterer den danske regerings synspunkt, selv om kronprinsen så er kommende statsoverhoved?

Kl. 11:28

Kl. 11:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:28

Leif Mikkelsen (LA):

Nu er der jo jævnligt kontakt, som man siger, imellem kongehuset og regeringen, og det skal der bestemt også være. Og jeg er også helt sikker på, at kronprinsen er meget opmærksom på, hvad det er, der er regeringens politik, og hvordan han skal agere i forlængelse af det, og det er også derfor, jeg har forsøgt at understrege, hvordan den beslutningsproces i IOC er, og hvad det i bund og grund er, kronprinsen har besluttet. Ja, han har besluttet at være en del af en demokratisk beslutning om, at de aktive specialforbund i sidste ende skulle træffe den afgørelse. Han har altså ikke stemt nej til, at der skulle være en boykot af Rusland. Han har stemt ja til, at det skulle besluttes demokratisk i det led, der var tættest på, og det er jo noget helt andet. Så han har fuldstændig fulgt de retningslinjer, man kunne forestille sig, hvis der var retningslinjer. Men jeg har tillid til, at kronprinsen selv kan vurdere og bedømme det.

Kl. 11:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til den anden korte bemærkning.

Kl. 11:29

Peder Hvelplund (EL):

Jeg kan bare stadig væk ikke helt forstå, hvordan det er, at der på den ene side kan være en fuldstændig uafhængig repræsentant, som intet har med den danske regerings holdning at gøre, fordi den ikke må afspejles, fordi det ikke er et politisk spørgsmål, og at der samtidig på den anden side skal være en tæt dialog, sådan at man er sikker på, at de ting, der bliver truffet beslutning om, og den stillingtagen, der er, ikke er i modstrid med den danske regerings holdning. Altså, jeg kan ikke helt forstå, hvor det er, Liberal Alliance forestiller sig at kronprinsen skulle agere i det spil, hvor man på den ene side er repræsentant og på den anden side overhovedet ikke er det. For der bliver jo taget stilling i IOC. Altså, når man lader være med at bakke en kritik op, der bliver rejst, er det jo også en form for stillingtagen. Sådan er det i hvert fald i de fleste forsamlinger.

Kl. 11:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:30

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg vil gerne gentage, at der er en løbende dialog mellem regeringen og kongehuset og kronprinsen, og at kronprinsen jo følger signalerne fra den danske regering i vores udenrigspolitik, og det er rigtigt, og det er godt. Og som jeg nu har forsøgt at sige nogle gange, er der heller ikke truffet en beslutning af kronprinsen, der er i modstrid med det. For det kunne stadig væk ende med den beslutning i specialforbundene, hvis man demokratisk havde ønsket en udelukkelse. Så der er intet forkert i det.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg ser ikke flere med korte bemærkninger til denne ordfører, så tak til ordføreren. Den næste i rækken af ordførere er hr. Rasmus Nordqvist, Alternativet. Værsgo.

(Ordfører)

Rasmus Nordqvist (ALT):

I modsætning til hr. Søren Espersen vil jeg gerne starte med at takke Enhedslistens ordfører for den her forespørgselsdebat. Og det vil jeg, specielt fordi der er skrevet rigtig meget om den her i aviserne, men der er kommet meget få udtalelser, der egentlig har forklaret, hvad det er, der er foregået fra regeringens side. Der er blevet stillet en række spørgsmål af samme ordfører fra Enhedslisten, og man må sige, at det er det, jeg vil kalde for mangelfulde svar, der kommer tilbage, og som kredser om emnet i stedet for at forklare, hvad det er, der er sket i den her sag, som vi jo er nysgerrige på, da det er rigtig, rigtig vigtigt at tale om doping, specielt i international sport.

Der er to ting, der er vigtige at tage med i præmissen. Nu ved jeg godt, at ordføreren for forespørgerne sagde, at det ikke handler om kronprinsens rolle i IOC, men der er nogle præmisser, der ligesom må være på plads, når vi diskuterer det her, og det er for det første, at sport på det her niveau, når vi snakker Den Olympiske Komité, er politisk. Det er politisk, når vi udvælger landene, der skal afholde det, det er politisk, når man tager beslutninger om udelukkelse af et land eller boykot af et land, som der tidligere har været, og derfor kan man ikke sige, at vi skal holde sport og politik adskilt i de her former for organisationer.

Hvis man lader være med at snakke om, hvad der kunne være anderledes, er det andet så kronprinsens rolle – kronprinsen, det kommende statsoverhoved i Danmark – og kronprinsen repræsenterer Danmark, også når han sidder der. Selv om det er IOC, der har udpeget ham til at repræsentere dem i Danmark, er han stadig væk dansker, og når vi hører ham udtale sig, vil folk tro, at her er det kommende statsoverhoved for Danmark, og dermed er udtalelser fra hans side selvfølgelig også Danmarks udtalelser.

Det, jeg synes er vigtigt, er også at se fremad. Jeg tror, man kunne have ordnet det her på mange andre måder end med den her forespørgselsdebat, hvis der som sagt var blevet svaret mere direkte på de spørgsmål, der er stillet. Det er lidt som at se fremad, altså hvordan vi kan agere i de her sager fremadrettet, og for at der ikke bliver den tvivl om Danmarks holdning, om kronprinsen står op for den danske politik eller repræsenterer den, skal vi spørge os selv, hvordan vi kan gøre det her bedre. Hvordan kan vi gøre det bedre, så vi ikke står i en situation, hvor der skal sås så meget tvivl om hans store arbejde for international idræt og for dansk idræt? Det tror jeg vi kan ved at gå tilbage til vores forrige statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, der danner den her gruppe, der skal følge med. De har så ikke mødtes siden januar 2014, og jeg kan så forstå på det, jeg hørte, at det er sket meget uformelt ved tilfældige møder, til receptioner eller idrætsbegivenheder, hvor man så har snakket lidt om det.

Jeg tror egentlig, at det, jeg tager med mig fra den her debat, er, at der er behov for nogle strukturer, at der er behov for, at det er mere systematisk, at regeringen følger med i det her og orienterer kronprinsen. Specielt kan man nogle steder i pressen læse, at der er blevet lavet fire af de her lidt tilfældige kontakter til kronprinsen, men der er ikke rigtig blevet responderet fra hoffets side, og så er der måske behov for, at der simpelt hen er noget mere formelt, altså nogle strukturer omkring det. Jeg kunne godt tænke mig, at vi prøver ikke kun at se tilbage på det her, men ser fremad for at undgå at havne i sådan en situation igen.

Kl. 11:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi går videre til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes, at det her er en vanvittig svær sag. Jeg synes, det er vanvittigt svært at have et meget, meget klart og forståeligt budskab og en meget klar og forståelig holdning, men jeg vil også vove at påstå, at det ikke helt er min egen skyld, men fordi sagen er så kompliceret og rodet, som den er. Det her handler ikke om kongehuset. Folk kender min holdning til kongehuset. Men jeg synes, hvis jeg skal være ærlig, og hvis jeg skal komme kritikerne i forkøbet, at det ville være en lillebitte smule upassende at bruge det imod os, der forholder os til det spørgsmål – selvfølgelig hvis vi bruger vores republikanisme som argument, men det har jeg endnu ikke hørt nogen gøre, og det vil jeg heller ikke. Jeg kerer mig faktisk om vores kongehus. Når vi har det, skal vi passe på det, sådan er det. Så det her handler ikke om kongehuset eller ej. Det handler heller ikke om doping. Det er vi alle sammen imod. Det handler heller ikke om kronprinsens personlige egenskaber og engagement. Og det handler heller ikke om, hvorvidt den konkrete beslutning var rigtig. Det synes jeg sådan set ikke den var, men det er jo en diskussion, vi må have på et lukket samråd, hvor vi så også må høre, om det er en holdning, der er afstemt med regeringen. Det går jeg ud fra at det er.

Det, jeg synes er vigtigt, og det, som jeg synes at sagen giver anledning til, er jo en diskussion om kronprinsens rolle eller roller i IOC. Den her sag er jo et vidnesbyrd om, at der er en ret høj grad af uklarhed om, hvilken rolle kronprinsen spiller i IOC. Ifølge IOC's egne regler er repræsentanterne uafhængige af organisationer og interesser, og det må altså også betyde uafhængige af lande. Ifølge vores statsform er kronprinsen det kommende statsoverhoved, og derfor er han repræsentant for Danmark, og han er repræsentant for den danske regering, men han er også politisk neutral. Allerede her er der jo en vis uklarhed. Skulle han, hvis han skulle udfylde den her kronprinsrolle i IOC, forholde sig neutralt og forlade lokalet, hver gang der var noget politisk, eller skulle han omvendt kæmpe for den danske politiske linje? Allerede der er der en uklarhed, synes jeg.

Anders Fogh Rasmussen prøvede selv at tage højde for det her dilemma ved at oprette et koordinationsudvalg, der skulle sørge for, at der aldrig ville opstå et modsætningsforhold mellem det, kronprinsen gør og siger, og den politiske linje. Han sagde, at det var selve formålet med det. Jeg synes jo, at den her sag med al tydelighed viser, at det ikke er en løsning. Det er utrolig svært, hvis ikke umuligt, at lave en skarp afgrænsning mellem de roller, som jeg før redegjorde for, altså at være udpeget i kraft af sine personlige egenskaber og kun repræsentere sig selv og jo også være IOC's repræsentant på den ene side og så på den anden side være Danmarks kommende statsoverhoved, som nogle gange bliver brugt som talerør for Danmark og den danske regering, men andre gange må forholde sig fuldstændig politisk neutral, fordi der også er en politisk virkelighed her i Danmark, hvor nogle sikkert ville være utilfredse, hvis kronprinsen rendte rundt og var regeringens forlængede arm. Så det er altså en mand med utrolig mange kasketter på, som man har sat i et organ med et meget uklart mandat. Det er jo samtidig rigtigt, at han ikke har noget mandat, for det må man ikke have ifølge IOC's regler.

Det her er absolut ikke en kritik af kronprinsen, for jeg synes faktisk, det er en umulig opgave. Jeg har heller ikke fantasi til forestille mig, at han er gået imod regeringens anbefaling. Jeg har lettere ved at forestille mig, at regeringen har informeret om regeringens politik, men også har sagt: Vi har ikke nogen forventning om, at du sidder helt alene sammen med en engelsk organisation og stemmer imod IOC; vi kan måske godt forstå, at det ville være en ubehagelig situation for dig og måske også for Danmark som sådan. Det ville jeg sådan set godt kunne forstå, og den diskussion kan vi måske tage på et lukket samråd. Men jeg synes bare, at sagen viser, hvor umulig en opgave det er, vi har sat kronprinsen på. Jeg ved godt, at han selv

ønskede det, men jeg synes egentlig, at det er en urimelig situation, han er endt i. Derfor er det her bestemt ikke nogen kritik af ham, men det er en kritik af en konstruktion, som jeg aldrig nogen sinde tror ville kunne lykkes helt tilfredsstillende, hverken for kronprinsen eller for os, fordi det er så uklart, hvilken rolle han i virkeligheden spiller.

Vi støtter op om regeringspartierne forslag til vedtagelse. Det kan vi sagtens tage til efterretning, og vi vil selvfølgelig være også glade for, at der er en løbende dialog. Men vi er, ligesom Dansk Folkeparti i øvrigt var, dengang man skulle tage stilling til det her spørgsmål, stærkt skeptiske over for konstruktionen, fordi vi synes, at det bringer kronprinsen i en meget uheldig situation.

Kl. 11:40

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken til hr. Holger K. Nielsen, SF.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Det er ikke vores ønske at miskreditere hverken kronprinsen eller kongehuset gennem den her debat. Vi mener faktisk, at kronprinsen er et meget stort aktiv for kongehuset og også for det danske samfund, og når der er så stor opbakning til kongehuset her i Danmark, så skyldes det i høj grad kronprinsen og hans hustru. Vi er udmærket klar over, at kronprinsen er oprigtig interesseret i idræt. Det optager ham meget, han er engageret i det, og jeg er enig med dem, der siger, at han er et forbillede for mange unge i den sammenhæng, og at han gør et meget, meget flot stykke arbejde. Men at han er optaget af idræt og er et forbillede for mange unge og gør et stort stykke arbejde, er jo ikke det samme, som at han skal være med medlem af IOC; der er jo der, kæden hopper af; det er, at man ligesom drager den sammenhæng. Det er jo det, som er hele problemet i det her.

Da det i sin tid blev besluttet, var der mange, der var bekymrede, herunder undertegnede. Jeg advarede kraftigt imod det. Og så er der nogle, der her i dag siger, at jamen som årene er gået, er deres bekymring aftaget. Det fatter jeg bare ikke en lyd af. Det, der er sket her, er jo netop udtryk for det, som vi advarede imod. Det er jo netop det, der er sket her, nemlig at kronprinsen er kommet i en situation, hvor han kom til at tage politisk stilling, og så endda imod den danske regerings holdning.

Politik og sport kan ikke adskilles. Sådan har det været hele tiden. OL-bevægelsen har jo hele tiden været inficeret af politik helt tilbage fra nazilegene i 1936 over legene i Moskva og til Los Angeles osv. osv., og det bliver det ikke i mindre grad. Ikke mindst lande som Rusland bruger jo meget offensivt sporten til at fremme nogle politiske dagsordener, og det er også derfor, at det russiske dopingprogram er kommet op. I den sammenhæng, at idrætten bliver mere politiseret, og at det afspejler sig i IOC, er kronprinsen jo sat i en fuldstændig umulig situation gennem sit medlemskab af IOC, en fuldstændig umulig situation, hvor han jo netop bliver tvunget til at tage politisk stilling til spørgsmål, som IOC beskæftiger sig med.

I den sammenhæng – som også andre har været inde på – kan hans roller jo ikke adskilles. Man kan ikke adskille kronprinsen fra en anden person, som ikke er kronprins, og ligesom sige, at han har forskellige roller. Og han er som kronprins nødt til også at være i den rolle, når han arbejder i IOC. Så er det så, at det jo bliver helt, helt håbløst, når han skal tage politisk stilling. For det er jo en forudsætning for det danske monarki i den danske grundlov, at kongehuset skal agere apolitisk. Det vidste man også godt, da han blev medlem af IOC, og det var derfor, at Anders Fogh Rasmussen var meget bekymret, men nedsatte de her forskellige grupper, der skulle forsøge at håndtere det her, så der ikke skete de store skader.

Det er så tilsyneladende det, som er glippet i den her sammenhæng. Jeg ved ikke, hvorfor den her kommunikation ikke har været tilstrækkelig. Der er nogle e-mails, som ikke er kommet frem, og som jeg håber kommer frem på et tidspunkt. Jeg går da ud fra, at regeringen har forsøgt det, når man tænker på det engagement, som den daværende kulturminister havde i den her sag. Så må man jo gå ud fra det. Så meget desto mere grund er der jo til, at vi har det kritiske øje på det her, og at vi virkelig er opmærksomme på, at det her bare ikke går. Det går simpelt hen ikke, at man på den ene side har en kronprins, der skal agere apolitisk, og på den anden side har en kronprins, der agerer dybt politisk i IOC-sammenhæng – og tilmed i et modsætningsforhold til regeringens politik. Det går bare ikke, og det er vi nødt til at tage langt mere alvorligt, end man har gjort indtil nu.

Kl. 11:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre til fru Mette Abildgaard, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Mette Abildgaard (KF):

Tak for det. Der har jo været en rimelig lang og grundig debat omkring det her, og jeg skal ikke gøre den unødvendigt meget længere. Lad mig starte med at sige, at jeg egentlig er meget enig med Dansk Folkepartis ordfører, hr. Søren Espersen, i forhold til at det her måske havde været bedre drøftet i andre fora. Måske et lukket samråd havde givet mere af den debat, man har ønsket fra Enhedslistens side. Det er jo også specielt at stå og drøfte noget her, hvor den, det omhandler, ikke har mulighed for at tage til genmæle.

Jeg har sådan set også en tak til den anden Søren, nemlig Enhedslistens ordfører, hr. Søren Søndergaard, for at indskærpe, hvad den her debat handler om og ikke handler om. Den handler ikke om kronprinsens medlemskab af IOC. Det har et flertal i Folketinget blåstemplet, og man må jo også sige, at det ikke er givet, at Danmark overhovedet har et medlem i IOC. Jeg er også fuldstændig enig med statsministeren i hans betragtninger om, at kronprinsen løfter den her opgave meget, meget fint. Det er heller ikke en debat for og imod kongehuset, om end jeg som konservativ gerne holdt et langt passioneret indlæg om, hvorfor jeg mener, at det danske monarki spiller en vigtig rolle i vores samfund.

Fra konservativ side er vi egentlig trygge ved, at der er en løbende dialog med kongehuset om Hans Kongelige Højhed Kronprinsens medlemskab af IOC. Om den foregår sådan formaliseret eller mere uformelt, er egentlig ikke det, der er så afgørende for os. Det afgørende for os er, at dialogen er til stede – hvad enten det så er i koordinationsgruppen eller via sådan mere uofficielle løbende samtaler.

Derudover vil jeg også tilføje, at vi jo naturligvis i lighed med alle de andre partier og ordførere, der har været på talerstolen, også fordømmer brugen af doping. Det er jo i virkeligheden ikke det, der er centralt i det, vi drøfter her i dag. Men nu, hvor alle andre har sagt det, tør jeg ikke tænke på, hvad der kunne blive konkluderet, hvis jeg ikke sagde det.

Så jeg vil egentlig bare runde af og sige, at jeg synes, at vi har haft en udmærket drøftelse omkring det her, men fra Det Konservative Folkepartis side er vi trygge ved den måde, tingene fungerer på, og er glade for den store opgave, kronprinsen løfter via sit medlemskab af IOC.

Kl. 11:47

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Der er heller ingen korte bemærkninger her. Så er det statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Også jeg skal gøre det kort. Jeg vil gerne takke for en god debat, og jeg synes også en værdig debat, som jo ved siden af alt andet har bekræftet, sådan som jeg lytter til det, at der er stor enighed om, at kronprinsen gør et fantastisk arbejde bl.a. i forhold til at få børn og unge engageret i sport. Det har alle erkendt og anerkendt, og det er jeg meget glad for. Kronprinsen er også i international sammenhæng en fantastisk repræsentant for Danmark.

Der er ingen tvivl om, som jeg også sagde det i mine indledende bemærkninger, som flere af ordførerne også har været inde på, at når medlemmer af kongehuset vælger at engagere sig, er det jo et valg, som jeg i øvrigt hilser velkommen, men det er selvfølgelig også et valg, der skal ske på de vilkår med de begrænsninger, som deres position i et konstitutionelt monarki som det danske nu engang gør nødvendigt. Jeg fornemmer egentlig også, at vi er enige om rammerne for det. Der følger en fordring om neutralitet i forhold til politiske anliggender med som et grundvilkår.

Når det er sagt, vil det jo være synd for Danmark, hvis vi får et mindre aktivt og mindre åbent kongehus. Jeg er glad for, at vi f.eks. har en kronprinsesse, der er stærkt engageret også i den internationale dagsorden, der handler om kvinders ligestilling, som i mange andre lande også er en højpolitisk dagsorden, men som hun udfolder på meget fornem vis og selvfølgelig også på en måde, hvor hun – og det er også blot for at imødegå nogle spørgsmål om dialog mellem kongehus og regering – selvfølgelig også har en løbende dialog med centraladministrationen og relevante ministre for at orientere sig om, hvor dansk konsensus, havde jeg nær sagt, er henne, så hun, for nu at sige det ligeud, ikke kommer galt af sted.

Fuldstændig parallelt har vi situationen her med kronprinsen, som virker i IOC, og som gør det flot. Jeg deler fuldstændig den beskrivelse som LA's ordfører, hr. Leif Mikkelsen, gav af den generelle udviklingstendens, der har været i IOC, siden kronprinsen blev medlem. Så hvis fru Zenia Stampe mener, at kronprinsen er blevet sat på en umulig opgave, altså en mission impossible, må vi også bare her konstatere, at vi har en stærk kronprins, som har kunnet håndtere det, fordi det bevæger sig i den rigtige retning.

Det ikke for at starte nogen stor IOC-debat, men det er vel bare sådan, at man ikke kan komme i tanke om et eneste internationalt forum, hvor der også er en dansk repræsentation, hvor alt bare er, ligesom vi vil have det, og derfor vil det jo være sådan i en bred sammenhæng, at vores deltagelse rundtomkring jo bl.a. skal vurderes på, om tingene flytter sig den rigtige eller den forkerte vej – sådan helt overordnet.

Jeg vil sådan set bare indskrænke mig til at gentage, hvad jeg sagde fra starten, nemlig at uanset hvad man måtte mene om kongehuset – og det stikker selvfølgelig også frem i debatten her, at der er enkelte partier, der principielt slet ikke synes, at vi skulle have sådan et kongehus, men der er en overmåde stor majoritet, som bakker op – har kronprinsens medlemskab i IOC efter min opfattelse ikke været en hindring for, at regeringen har kunne føre sin idrætspolitik, herunder i international sammenhæng. Det er regeringens opfattelse, at kronprinsen har forvaltet sit medlemskab af IOC på en både hensigtsmæssig og tilfredsstillende måde, og jeg er glad for, at det også synes at være den almindelige opfattelse blandt langt hovedparten af Folketingets partier. Tak for ordet.

Kl. 11:51

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til statsministeren. Og så er det hr. Søren Søndergaard, Enhedslisten, som ordfører.

Kl. 11:52

(Ordfører for forslagsstillerne)

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil også godt starte med at takke for debatten, men så alligevel tilføje, at der er en ting, der altid har undret mig, nemlig at når vi diskuterer aspekter af kongehusets arbejde og funktion – også meget konkrete aspekter – så bliver det lynhurtigt til sådan en diskussion om for eller imod kongehuset eller om, at der er nogle, der ikke vil kongehuset det godt. Og den ene efter den anden stiller sig op og svarer ligesom troskab og loyalitet osv.

Jeg spekulerer lidt på, om det egentlig ikke er lidt usundt. Altså, jeg synes, det er usundt for kongehuset, men det er sådan set også usundt for det danske demokrati, at vi ikke have en åben diskussion om elementer af det danske kongehus, ligesom vi har en åben diskussion om alle andre anliggender i det danske samfund. Det er jo ikke en personlig diskussion om nogle bestemte personer. Det er et spørgsmål om, hvad der er hensigtsmæssigt.

Et udtryk for den tendens har så været, at vi her i diskussionen har fået sådan en Komiske Ali. De ærede medlemmer kan godt huske Komiske Ali fra Irakkrigen. Han var talsmand for Saddam Hussein og stod så og benægtede, at de amerikanske tropper var kommet til Bagdad, samtidig med at de kørte rundt i baggrunden. Man kunne se dem gennem kameraet. Og her har vi også haft adskillige ordførere, der har benægtet, at der ligesom var et problem, har benægtet, at der var en forskel på det, regeringen sagde, og det, som kronprinsen sagde og gjorde. Men det er jo åbenlyst for alle. Det er åbenlyst for alle – selv for Komiske Ali, selv om Komiske Ali ikke vil indrømme det – at regeringen sagde ét, og at kronprinsen sagde og gjorde noget andet. Det er hævet over enhver tvivl, og det er sådan set bare det, vi diskuterer.

Er det så kronprinsens skyld? Jeg har jo sådan set prøvet at sige i den her debat, at jeg synes, det er regeringens skyld. Altså, jeg synes, det er regeringen, der har et problem, bl.a. fordi regeringen ikke svarer klart på, hvad det er, man har sagt i den her sag.

Om kronprinsens rolle vil jeg sige, at jeg i begyndelsen sagde, at det her ikke handler om, om kronprinsen er medlem af IOC eller ej, for det er der et flertal der ønsker. Men når han nu er der, er det klart, at der må være nogle spilleregler, og efter min mening må spillereglerne for hans rolle i IOC være, at han kan gøre, lige præcis hvad han vil, og at han kan stemme, lige præcis som han vil, i alle spørgsmål, undtagen når det er væsentlige spørgsmål, hvor den danske regering eller det danske Folketing har truffet en beslutning. Så går det bare ikke. Så bliver man nødt til enten at vælge at afstå, at gå i flyverskjul eller gå på toiletet, eller hvad man nu kan gøre. Så bliver man nødt til det eller at følge regeringens position. Der er ikke andre veje, og jeg synes egentlig, det er underligt, at det her skal diskuteres.

Det er jo også derfor, vi har fået den lidt underlige diskussion, hvor partier, som var jublende glade for Anders Fogh Rasmussen, ikke bare kan stille sig op og sige: Vi er enige i det, Anders Fogh Rasmussen sagde dengang; vi står ved det, og vi synes, det er det, der skal være udgangspunktet for arbejdet. Hvorfor siger man ikke bare det? Altså, så lang tid siden er det jo ikke, at man selv sad og støttede det herinde i salen. Men nu er der ligesom noget odiøst ved at sige: Der må ikke i væsentlige politiske spørgsmål være forskel på det, regeringen siger, og det, kronprinsen siger og gør. Det synes jeg man kunne sige fuldstændig klart. Det har man valgt ikke at gøre, og det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Hvad er så konklusionen på det her? Altså, fru Zenia Stampe fra Det Radikale Venstre når frem til den konklusion, at det her forløb viser, at det ikke er muligt, at kronprinsen kan være i Den Internationale Olympiske Komité. Det er muligt. Det er bare ikke en konklusion, jeg har forsøgt at fremme her. Den konklusion, jeg har forsøgt at fremme her, er sådan set en mere begrænset konklusion, nemlig at så

længe han er der, må der gælde nogle spilleregler. Og det kræver selvfølgelig også, at vi har en viden om, hvad der er foregået.

Det var derfor, jeg stillede nogle spørgsmål. Jeg stillede spørgsmålene: Var det, fordi regeringen i strid med Anders Fogh Rasmussens løfte ikke havde sikret en ordentlig kontakt til kronprinsen, at kronprinsen sagde og gjorde det modsatte af regeringen? Eller var det, fordi kronprinsen lyttede til de råd, han fik af regeringen, men ikke fulgte dem? Eller var det, fordi regeringen i virkeligheden havde én politik over for offentligheden og en anden politik, som de rådgav kronprinsen om, og som han så fulgte? Det er jo meget relevante spørgsmål.

Desværre må vi på nuværende tidspunkt sige, at der ikke er ét eneste af de her spørgsmål, som er blevet besvaret. Det synes jeg er lidt ærgerligt, men når det gælder fremtiden, vil jeg bare opfordre til, at man lægger sig den tidligere statsministers ord på sinde. Og det kan man bl.a. gøre ved at støtte det forslag til vedtagelse, der ligger.

Kl. 11:57

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Søren Søndergaard. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil finde sted tirsdag den 31. januar 2017.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for straksskilsmisses.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2016).

Kl. 11:58

Forhandling

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Forhandlingen er åbnet. Børne- og socialministeren.

Kl. 11:58

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Mange tak for det. Regeringen forstår beslutningsforslaget sådan, at Dansk Folkeparti mener, at muligheden for at blive skilt direkte har medført, at mange par uovervejede søger om skilsmisse for så efterfølgende at fortryde deres ansøgning uden at kunne nå at tilbagekalde deres ansøgning.

Regeringen er helt enig med forslagsstillerne i, at man bør overveje det grundigt, før man lader sig skille, for ægteskab og familie er nogle af grundstenene i vores samfund og noget, som vi hver især bør passe rigtig godt på, ikke mindst også af hensyn til de børn, som bliver berørt af en usikker familiesituation. Og regeringen støtter derfor naturligvis op om ægteskabet som det bærende element for et velfungerende familieliv.

Regeringen er af den opfattelse, at beslutningsforslaget hviler på en lidt misforstået antagelse om, at der er mange, der fortryder deres ansøgning om skilsmisse, uden at de kan nå at trække den tilbage, for sådan hænger virkeligheden ikke sammen. Det kræver trods alt noget sagsbehandling at komme dertil. Det viser både tal og erfaringer også. I 2016 gav Statsforvaltningen bevilling til direkte skilsmisse i ca. 11.000 sager, mens det anslås, at alene 1 til 2 par om ugen forgæves prøver at tilbagekalde deres ansøgning om skilsmisse.

Regeringen mener på den baggrund ikke, at der er grundlag for at rulle noget tilbage, der fungerer for rigtig mange, når det alene er

meget få, som fortryder deres ansøgning og ikke når at trække den tilbage, inden skilsmissemødet er en realitet.

Kl. 12:02

Kl. 11:59

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Det var ministerens ord, og der er en kort bemærkning, og den er nemlig fra fru Karin Nødgaard. Værsgo.

Kl. 12:00

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Det var da en meget, meget kort tale fra ministeren, en konservativ minister, som igennem efterhånden adskillige år har udtalt sig om rigtig meget – inden for miljøområdet, inden for hele værdidebatten om, hvordan vi lever og agerer – så det undrer mig meget. Derfor vil jeg da meget gerne have ministeren til at uddybe det, som ministeren tidligere har udtalt, nemlig at det er et skråplan, at man kan blive skilt fra den ene dag til den anden ved at klikke nogle gange med computermusen. Ægteskabet er ganske enkelt værd at værne meget mere om, og jeg mener, det er en rigtig stor beslutning at blive skilt, og synes, at det er noget, der er blevet underkendt tidligere.

Jeg har også noteret mig, at ministeren har sagt, at det er rigtig godt at have en separationsperiode, hvor parrene kan få en god dialog, hen imod en skilsmisse. Jeg synes overhovedet ikke, det stemmer med det, som ministeren så står og siger i sin ultrakorte minitertale.

Kl. 12:01

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 12:01

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg er meget, meget glad for, at det går rent hjem, og at det er forstået af stort set alle, at familierpolitik er meget vigtig både for mig som minister, men også for regeringen som helhed. Og det er også rigtig dejligt at blive mindet om alle de gange, jeg som ordfører har været ude at kommentere familierpolitik. Nu er det jo sådan, at i dag er jeg minister, og i regeringen har vi truffet den beslutning, at det grundlag, som selve beslutningsforslaget hviler på, er der sådan set ikke behov for at gå ind og lave ændringer i. Så kan der være alle mulige andre ændringer, man kan gå ind og se på. Men om selve antagelsen om, at det skulle være, fordi der er for mange, som forgæves søger om at få annulleret deres skilsmisse, kan jeg sige, at der ikke er så frygtelig mange af dem.

Kl. 12:01

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 12:01

Karin Nødgaard (DF):

Nu er det jo sådan, at regeringen består af tre partier, og hvis det ene parti har så markant en familierpolitik, som ministeren også selv siger man har i Konservative, så undrer det mig meget, at man simpelt hen ikke har fået noget af det igennem, som man egentlig har stået for, og har fået det skrevet ind i regeringsgrundlaget. Det vil jeg egentlig gerne have en kommentar fra ministeren om.

Derudover vil jeg gerne høre ministeren om nogle tal, som jeg også brugte i mit forslag, hvor der står, at hvert ottende par faktisk fortrød i 2014, og at det var 3.342, som trak deres ansøgninger tilbage. Er det trods alt ikke et rimeligt markant tal?

Kl. 12:02

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Altså, de tal, som jeg har fået oplyst, er, at Statsforvaltningen i 2016 som sagt gav bevilling til direkte skilsmisse i ca. 11.000 sager, og ud af de 11.000 sager anslås det så, at ca. 1-2 to par om ugen forgæves forsøger at tilbagekalde deres ansøgning om skilsmisse. Og det er jo det, forslaget går ud på, altså dem, der forgæves forsøger at tilbagekalde deres ansøgning om skilsmisse. Det er derfor, regeringen ikke mener, at der er grundlag for at rulle det her tilbage, når det alene er så få, som altså fortryder deres ansøgning og ikke når at trække den tilbage, inden skilsmissemødet er en realitet.

Kl. 12:03

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Jeppe Jakobsen.

Kl. 12:03

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak. Kan ministeren ikke hjælpe mig med at finde den røde tråd i regeringens politik? Når man nu som minister har slået sig rigtig stort op på, at vi skal gøre noget godt for familielivet, og at vi skal indføre mere rådgivning, sådan at vi undgår flere brudte familier, er det så ikke i naturlig forlængelse deraf at sige, at man, hvis sådan en rådgivningssamtale nu går galt en enkelt dag, ikke bare lige kan fare hjem og sætte sig ved computeren, hive en NemID frem og lade sig skille? Er det ikke at gå ind og sige, at vi nu vil gøre noget for familielivet, i stedet for at man bare lader det gå til grunde, uden at man giver det en indsats, giver det lidt eftertanke?

Kl. 12:04

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 12:04

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Igen er jeg faktisk oprigtigt begejstret for, at det er så tydeligt, at familielivet betyder meget både for mig som minister, men også for regeringen, for så er det jo lykkedes at komme godt ud med det budskab. Jeg er sådan set også helt enig med hr. Jeppe Jakobsen i, at rådgivning og mægling i en skilsmissetid kan være en rigtig, rigtig god idé. Vi kan jo se, at mægling har været en del af et forsøg, som man har kørt i statsforvaltningerne, og som faktisk har betydet, at der er nogle af de her par, som så får en bedre og en meget mindre konfliktfyldt skilsmisse. Derfor kunne det da være rigtig interessant, når det er, vi skal diskutere et enstrengt familieretligt system, at vi får kigget mere på sådan en rådgivnings- og mæglingsfunktion. Det står jo så enhver frit at komme med forslag til, hvad man ellers gerne vil have ind i sådan nogle forhandlinger.

Kl. 12:05

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 12:05

Jeppe Jakobsen (DF):

Men det, jeg spurgte ind til, var jo den røde tråd, der er i, at man som regering ønsker at gå ind i det her og prøve at mane til eftertanke, inden man lader en familie gå til grunde, lader et ægteskab gå til grunde, altså om man skal rådgive eller man skal samtale. For skal man, hvis man bare en enkelt dag i et ophedet øjeblik synes, at nu kan det være nok, kunne gå ind med sin NemID og sige, at det var så det, og man stopper her? Ville det ikke være en naturlig forlængelse af den her tanke om rådgivning og samtale, at man siger, at en skilsmissebeslutning ikke er en, der bare lige tages en dag efter et skænderi om, hvem der skulle tage opvasken?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 12:05

faktisk primært er børnene. Det handler om at varetage børnenes tarv – det er der, hvor fællesskabet har en særlig forpligtelse. For en mor og en far er ikke altid i stand til, desværre, at varetage barnets tarv fuldt ud i forbindelse med en skilsmisse i den periode, hvor de er i krise – og nogle af dem er det heller ikke efter kriseperioden. Og der mener vi i Socialdemokratiet at det er samfundets og fællesskabets forbandede pligt at sørge for, at de børn kommer ud med så få skrammer i livet som overhovedet muligt. Så den differentiering vil jeg gerne lægge ind, altså at jeg synes, der er meget stor forskel på, om der er andre mennesker, der risikerer at komme til skade på grund af en skilsmisse, eller om der ikke er.

Kl. 12:05

Men det er de bemærkninger, jeg har nu, og jeg ser frem til et langt forhandlingsforløb, hvor vi går grundigt til værks. Og jeg skulde hilse fra SF og sige, at SF er enige i at stemme nej til det her beslutningsforslag. Men lad os nu komme i gang med forhandlingerne.

Kl. 12:09

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Så bliver jeg også nødt til lige at minde om det personlige ansvar i det her. »Man lader en familie gå til grunde« – det lyder nærmest, som om det er mig, der lader hele familier gå til grunde. Det er jo først og fremmest familiens, altså mandens og kvindens, eget personlige ansvar, når det er, man går ind i et ægteskab, og også den måde, man går ud af et ægteskab på. Det må først og fremmest være op til parterne selv at få en god afslutning, hvis man beslutter sig for at afslutte det. Så er der nogle, der ikke kan finde ud af det, og der kan man så med forskellige midler kigge på, hvordan man får hjulpet dem.

Kl. 12:06

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går over til ordførerrækken. Og det er først fru Pernille Rosenkrantz-Theil, Socialdemokratiet.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg synes på en eller anden måde, at vi foregriber nogle forhandlinger, vi står over for, og det tror jeg egentlig for det meste er ret uhensigtsmæssigt, altså at tage alt for lange offentlige debatter om noget, som ligger på forhandlingsbordet. Og det er sådan, jeg opfatter det her forslag – ikke nødvendigvis som uhensigtsmæssigt, at vi debatterer det, for det er altid fint, men det ligger på forhandlingsbordet. Det gør det i hvert fald i vores optik. Vi har lyttet på, at Dansk Folkeparti mener, at det her er rigtig vigtigt, og det kan jeg bare melde ud at vi ikke gør fra Socialdemokratiets side. Og så er det jo, at man skal passe på med at tage forhandlinger i fri offentlighed.

Men jeg vil sige om det her med straksskilsmisse, at vi i Socialdemokratiet jo stemte for, at man skulle kunne blive straksskilt, og når vi gjorde det, er det jo, fordi det drejer sig om to voksne mennesker, der træffer en beslutning, og den synes vi sådan set det er hensigtsmæssigt at de kan få lov til at bære ud i livet. Og der står vi sådan set endnu, for det er jo ganske få år siden, den her lovgivning blev gennemført, og vi står, præcis hvor vi gjorde, da vi stemte for den del af loven.

Det er jo sådan i dag, at man kan blive straksskilt, hvis man er enige. Ellers kræver det stadig væk en separationsperiode, før man kan blive skilt. Så vi mener, at lovgivningen er fin, sådan som den er i dag.

Det er også sådan, at man kan blive skilt uden at have været separeret først, selv om der ikke er enighed, hvis der er særlige forhold, der taler for det. Sådan har det i øvrigt været i rigtig, rigtig mange år, altså at hvis der er særlige forhold, der taler for det, f.eks. at der har været vold eller utroskab eller lignende, bortførsler af fælles børn eller den slags, så kan man uden den andens samtykke blive skilt uden en separationsperiode.

Jeg synes, at vi skal vente med at gå sådan dybere ind i drøftelsen, til vi sidder ved et forhandlingsbord, hvor vi kan tale detaljerne igennem. For Socialdemokratiet er det helt afgørende vigtigt i de kommende forhandlinger, at vi får kigget på de forhold, hvor der er børn. Det gør en meget stor forskel for os i Socialdemokratiet, om vi taler om to voksne mennesker, som træffer en beslutning, uden at det i øvrigt går ud over andre mennesker, eller om vi taler om to voksne mennesker, hvor der er børn involveret. Og det vil sige, at vi mener, at noget af det, man skal tage udgangspunkt i ved forhandlingerne,

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Først skal vi lige have klaret en kort bemærkning, og den er fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 12:09

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Det kommer ikke helt bag på mig, at ordføreren siger, som ordføreren gør. Jeg vil gerne lige slå fast, at når vi fremsætter det her forslag, så er det jo ikke for at indlede nogle forhandlinger her. Det her har faktisk været DF's politik i adskillige år før den ene, den anden og tredje skilsmissepakke, og hvad der har været lavet. Vi har talt for det, også dengang vi havde selve lovforslaget, L 157, til behandling, fordi vi var meget bekymrede over det her med, at man ikke skulle have en separationsperiode.

Så det er ikke noget med, at vi vil indlede nogle forhandlinger her, men vi ønsker faktisk at få en debat om det. For vi mener – også ud fra nogle af de argumenter, som Socialdemokratiet fremfører om barnets tarv og om, at man skal have fællesskabet ind – at det er vigtigt at kigge på det. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren, om ordføreren så kunne forestille sig, at man lavede en anden form for separationsperiode. Det behøver måske ikke være 6 måneder. Man kunne gøre den kortere og sige, at så skal det være en eller anden form for, vi kunne sige genbekræftelse, sådan at det ikke bliver det der med, at man agerer hen over en weekend, fordi man lige har været oppe at tottes eller et eller andet. Ordføreren nævner nemlig også børnene flere gange i sin tale.

Kl. 12:10

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 12:10

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det synes jeg vi skal tale om ved forhandlingsbordet. Når jeg siger det med forhandlingsbordet, er det egentlig ikke for at skælde ud over, at Dansk Folkeparti tager det op. Jeg ved godt, at det altid har været Dansk Folkepartis holdning. Det var faktisk mere en tilkendegivelse af, at jeg accepterer, at Dansk Folkeparti lægger det ind på forhandlingsbordet. Det vil sige, at vi ikke fra Socialdemokratiets side sætter os ind til det forhandlingsbord med ultimative krav og siger, at det kan vi overhovedet ikke diskutere med Dansk Folkeparti. Vores opfattelse er den, at når vi snakker om noget så afgørende som skilsmisselovgivningen, noget, der griber ind i så mange familier, så er det for os magtpåliggende, at alle Folketingets partier så vidt muligt er til stede ved forhandlingsbordet og ender med at indgå en aftale med hinanden. Derfor vil jeg indledningsvis simpelt hen bare lytte til, hvad der bliver sagt. Jeg har også – om end det er alvorligt – trukket på smilebåndet over, at skilsmisseraten stiger i weekenden.

Det var måske ikke lige hensigten med den lovgivning, der blev lavet.

Kl. 12:11

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 12:11

Karin Nødgaard (DF):

Ja, den stiger, og så er der også nogle, der fortryder, og så er deres sag nået at blive behandlet, og så er det faktisk for sent, og så brokker de sig over, at der er for kort behandlingstid osv. Så det er sådan lidt den omvendte verden.

Men når ordføreren nu er inde på, at vi skal have det med ind i det her, så synes jeg ikke, at ordføreren er helt præcis nok, i forhold til hvordan man måske kunne skære kagen lidt anderledes. For jeg synes jo, det er så vigtigt, at vi har fokus på de her børn, der ofte også bliver involveret i det her. Mener ordføreren ikke, at det at reflektere over nogle ting egentlig er meget sundt, uanset om man er forældre, der skal skilles, eller om man er politiker? Det er også godt, at vi, når vi laver nogle ting, lige reflekterer over det. Jeg synes altså ikke, at det helt kommer frem, hvilke tanker ordføreren gør sig i forbindelse med det.

Kl. 12:12

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 12:12

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det er, fordi du ikke får andet end politikersvar fra mig på det her tidspunkt i forhandlingsforløbet. Jeg har gået lidt og grinet og tænkt, at vi måske skulle lave sådan et alkometer på computeren, sådan at man forud for en straksskilsmiss lige skulle puste i sådan et, og hvis man var helt appelsinfri, kunne det gå igennem, og ellers kunne det ikke.

Jeg medgiver, at vi jo har et eller andet problem i forbindelse med det der. Det må vi kigge på. Men jeg vil sige, at Socialdemokratiets udgangspunkt er fuldstændig uforandret, nemlig at voksne mennesker, som er ved deres fulde fem – og det kan man jo så diskutere om de er lørdag aften efter en halv flaske gin og tonic – selvfølgelig skal kunne træffe en beslutning og føre den ud i livet. Men lad os komme i gang med forhandlingerne.

Kl. 12:12

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:13

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vælger at dele min tale op i to dele i dag.

Da loven om straksskilsmiss blev vedtaget i 2013, stemte Dansk Folkeparti imod. Dengang som nu mener vi, at der bør være en separationsperiode på 6 måneder. Jeg vil gerne slå fast, inden debatten sådan for alvor går i gang, at det her forslag ikke drejer sig om de tilfælde, hvor der er tale om særlige forhold, som også beskrives i ægteskabsloven §§ 32-36, hvor der f.eks. nævnes noget om utroskab, vold, seksuelle overgreb, bigami og børnebortførelser. Det drejer sig om, at vi mener, at en separationsperiode på 6 måneder eller en betænkningstid, som man også kunne kalde det, er det rette. Det er det, fordi der statistisk set er bevis for, at flere par fortryder skilsmissen. I 2014 fortrød hvert ottende par, at de havde søgt skil-

smisse. Nogle nåede at trække ansøgningen tilbage, inden den blev behandlet, og nogle nåede det ikke og blev dermed skilt.

For Dansk Folkeparti er det meget vigtigt at slå fast, at et ægteskab er noget ganske særligt. Det er det, når det bliver indgået, men det er det også, når man ønsker at træde ud af det. For os er ægteskabet en institution i vores samfund – en institution, der helt naturligt har ændret sig gennem tiderne. Tidligere blev ægteskaber ofte også indgået af mere praktiske årsager. Der eksisterede ikke altid den ligeværdighed, som vi kender til i dag, mellem ægtefællerne, og ægteskabet blev tidligere i langt højere grad indgået på andre vilkår. Der var ofte en økonomisk afhængighed, som man jo heller ikke på samme måde ser i dag. Endvidere var det også en tid, hvor kvinder ofte ikke var på arbejdsmarkedet, men var hjemmegående og så stod for børn og husholdning.

Når et ægteskab bliver indgået, er der som udgangspunkt mange overvejelser, der er blevet gjort. Det kan være meget forskelligartede overvejelser – praktiske, følelsesmæssige, økonomiske osv. I den periode er der nok ikke ret mange overvejelser om, at det måske ikke holder. Det kan man så diskutere om er godt eller skidt, for det kan faktisk være meget oplagt at drøfte det scenarie, mens kærligheden er intakt. Det er dog ikke det, vi skal drøfte i dag, men noget, vi kommer til inden alt for længe, som vi også lige var inde på før, for det har vi jo kunnet se i regeringens lovprogram.

Når udtrykket i medgang og modgang bruges, er det nok ikke helt tilfældigt, for uanset hvor meget man elsker hinanden, og hvor meget man ønsker at dele livet med hinanden, er der også dage og perioder med modgang, hvor det er lidt mere trist og surt. Men i og med at ægteskabet netop er en institution, som rummer det hele, er det værd at værne om og passe på, ikke mindst hvis der er børn i forholdet. Ægteskabet er fundamentet for familien, også selv om livet i dag leves meget uden for hjemmets fire vægge: Man er på arbejdspladsen, man er i skole, man er i institution. Men hjemmet skal gerne være det stabile i et barns opvækst.

Når man indgår ægteskab, afgiver man et løfte, som er meget betydende ikke bare for ens eget, men også for ens nærmestes liv. Derfor skal der også være meget tungtvejende grunde til, at man vil bryde det løfte. Dem tror Dansk Folkeparti man først er i stand til at se efter en vis betænkningstid. Man skal ikke blive i et ægteskab for enhver pris, man skal ikke slides op, men det er nok ganske sundt, at man overvejer det meget nøje, hvis man vil skilles, idet det på flere måder kan være med til, at man ikke fortryder beslutningen, og at man, såfremt der er børn, kan forsvare den handling. For børn er det oftest det mest ideelle, at forældrene finder ud af det sammen og man forbliver sammen som en enhed, som en familie.

Skilsmissetallene er meget høje i Danmark, og jeg siger ikke, at der ikke er gjort mange overvejelser, før man har besluttet sig for at blive skilt, men tallene for, hvor mange der fortryder, kan indikere, at det vil være godt med en periode, hvor man tænker sig godt om og vurderer konsekvenserne, og hvad den egentlige årsag til bruddet er. Og om det er den samme årsag, man når frem til efter nogle måneder, er jo ikke sikkert. For uanset hvad tilværelsen byder, er det jo ikke altid lutter lagkage og grønne skove, som man siger, det er også hårdt slid og pligter. Det samme gør sig egentlig gældende for ægteskabet. Det glemmer man måske et kort øjeblik og skrider derfor til noget, man så hurtigt fortryder. Det er trist. Derfor vil Dansk Folkeparti meget gerne have genindført den her betænkningstid, medmindre der selvfølgelig foreligger en skilsmissegrund efter ægteskabslovens bestemmelser herom.

Så nu ser vi frem til de øvrige ordføreres kommentarer, og så har vi nogle afsluttende bemærkninger til sidst.

Kl. 12:17

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Gejl.

Torsten Gejl (ALT):

Tak, og tak for talen. Det er bare et undersøgende spørgsmål. Jeg er også godt klar over, at det her har været DF's politik i lang tid, så det er ikke på nogen måde sådan en trold, der hopper op af en æske. Men når vi nu har de her omfattende skilsmisseretforhandlinger i Socialministeriet og der er en kommission i gang, hvordan kan det så være, at DF fremsætter det her beslutningsforslag her nu lige midt i forhandlingerne? Hvad er tanken bag det?

Kl. 12:18

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 12:18

Karin Nødgaard (DF):

Jamen det her er en kontinuerlig debat, Dansk Folkeparti har haft gennem mange år, i forhold til familieområdet, i forhold til ægteskab, i forhold til børn, så derfor synes jeg egentlig ikke, det er så mærkeligt. Og så vil jeg altså gerne sige: Så vidt jeg ved, er vi faktisk ikke rigtig i gang med et forløb nu. Der har været et regerings-skifte, og vi afventer, for jeg er ikke blevet inviteret til nogen for-handlinger, endnu i hvert fald – og det formoder jeg heller ikke at hr. Torsten Gejl er.

Kl. 12:18

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Torsten Gejl.

Kl. 12:19

Torsten Gejl (ALT):

Det er hr. Torsten Gejl heller ikke. Tak for svaret.

Kl. 12:19

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i rækken til hr. Carl Holst, Venstre.

Kl. 12:19

Kl. 12:19

(Ordfører)

Carl Holst (V):

Venstre takker Dansk Folkeparti for at fremsætte beslutningsforslaget, så vi får drøftelsen, men kan ikke støtte forslaget. Vi læner os op ad det, som ministeren redegjorde for i en kort, indholdsrig og god tale, der netop skitserede, hvad nuancerne i det her spørgsmål er.

Da man indførte det i 2013, stemte Venstre imod. De, der går ind og læser, hvad det var, der var det bærende for, at Venstre i sin tid stemte imod, vil se, at det ikke så meget var straksskilsmissesproblestillingen som den centralisering af statslige arbejdspladser, der også var bærende for lovforslaget tilbage i 2013.

Jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at ægteskabet er et væsentligt, bærende element – både for to voksne, men også for de børn, der vokser op. Derfor er det også alvorligt, når ikke mindst børn i stigende grad oplever skilsmisser, for de har en negativ på-virkning af barnets velvære. Man skal heller ikke tro, at det at indgå ægteskab er noget, man bare gør, og så kan man have en prøvetid og derefter lade det ophøre. Venstres tilgang til det er, at man skal tage ægteskabet alvorligt.

Jeg er ikke en stor fan af tv-udsendelser som »Gift ved første blik«, men man kan jo stille spørgsmålet, om man, når man laver udsendelser som »Gift ved første blik«, så ikke også kan lave udsendelser, der kunne hedde skilt ved et enkelt klik. Og selvfølgelig kan man også diskutere, om det er fornuftigt, at man kan blive skilt ved et klik, men kun kan sige et job op med 1 månedes varsel.

Når alt det er sagt, er vi i den situation, at vi påbegynder nogle forhandlinger – for jeg er enig med fru Karin Nødgaard i, at forhand-

lingerne knap er gået i gang endnu – om hele skilsmisseområdet, og der synes jeg vi skal være villige til at diskutere alt, alle elementer, i forhold til det, der er regeringens udgangspunkt for de forhandlinger, nemlig at få lavet en fremtidig organisering af skilsmisseområdet, der er mere enstrengt, så et par, der ønsker at blive skilt, bliver det på en velovervejet og ordentlig måde, i en god kontakt med forskellige offentlige instanser, og også møder offentlige instanser på en måde, der er konflikt-dæmpende og ikke konfliktskabende. Vi ser meget frem til – med udgangspunkt i regeringens udspil om et enstrengt skilsmisssystem – at mødes bredt med partierne om disse forhandlinger.

Så er meget af debatten jo et spørgsmål om, hvad der er økonomi, og hvad der er konfliktskabende i forhold til de to voksne mennesker, der vælger at blive skilt, men vi skal også i de forhandlinger have et skarpt blik på barnets retssikkerhed. Altså, hvordan sikrer vi, at børnene i højere grad i fremtiden – når de oplever deres forældre blive skilt – får en følelse af, at deres holdning, deres mening, som barn af to voksne, der bliver skilt, bliver taget alvorligt?

Men når det så er sagt, skal vi jo heller ikke tro, at skilsmisser er noget, som er en fast størrelse, som der også er en fast, ensartet løsning på – for det er der ikke. Der er vidt forskellige udgangspunkter for alle skilsmisser. Man kunne have den tanke, at enkelte skilsmisser måske ligefrem ville være til gavn for børnene, fordi ægteskabet har en sådan beskaffenhed, at det ikke er til gavn for børnene, som det er. Man kan have den tilgang, at noget er økonomi, altså at det er det, der er konfliktskabende, eller at det handler om samværet mellem forældre og skilsmissebørn.

Min pointe er, at vi i de kommende forhandlinger skal have blik for, at løsningen ikke er én model, men et enstrengt system, der ikke er konfliktskabende, men konflikt-dæmpende – og også et system, der tager udgangspunkt i det, man skal: den enkelte situation for det enkelte ægteskab, hvori de er kommet til den erkendelse, at de vil skilles. Tak for ordet.

Kl. 12:24

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:24

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg ved ikke rigtig, hvor man skal tage fat, for der var flere ting, som ordføreren var inde på, bl.a. det oprindelige lovforslag, L 157. Og der siger ordføreren direkte, at man egentlig ikke var særlig optaget af det her. Det kan godt bekymre mig noget, når Venstre i dag sidder som det største regeringsparti og måske skal være et af de toneangivende partier i forhold til de forhandlinger, som der tales så meget om. Så det synes jeg måske ikke stemmer helt overens med, at ordføreren også siger, at man skal tage ægteskabet alvorligt osv.

Men jeg vil gerne høre ordføreren: Når ordføreren nævner barnets retssikkerhed som noget meget væsentligt for Venstre, vil en separationsperiode – nu kunne vi så måske diskutere længden af den, det ved jeg ikke – så netop ikke være med til at sikre barnets retssikkerhed? Jeg synes jo, det er utrolig vigtigt, at vi har fokus på det, og derfor synes jeg, at nogle af de ting, som ordføreren siger, modsiger hinanden.

Kl. 12:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:25

Carl Holst (V):

Enten fik jeg formuleret mig på en forkert måde – og det beklager jeg – eller også hørte fru Karin Nødgaard det lidt anderledes, end jeg

mente det, og end jeg rent faktisk sagde det, hvor jeg åbent og ærligt erkendte, at vi var imod, at man i 2013 indførte muligheden for straksskilsmisses. Men da man i sin tid behandlede det, var det jo også i kølvandet af, at man ville omorganisere forvaltningsstrukturen og flytte arbejdspladser fra det, nogle kalder uden for Valby Bakke, og centralisere dem. Det var også det, der var omdrejningspunktet. Min pointe var blot, at der var flere elementer i det i sin tid. Men ja, Venstre stemte imod indførelsen af straksskilsmisses. Og nej, det er ikke helt fair at tage det som et udtryk for, at vi ikke tager det alvorligt.

Så spurgte du til barnets retssikkerhed, og det svarer jeg på i næste runde. Nu er min tid gået.

Kl. 12:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det er nemlig korrekt.

Ordføreren.

Kl. 12:26

Karin Nødgaard (DF):

Jamen jeg har ellers nogle nye spørgsmål: Hvorfor har Venstre ændret holdning siden dengang, i forhold til at man skulle indføre den her separationsperiode? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Venstre er et stort parti, og Venstre har også siddet i en regering, hvor man sad der alene. Nu er man det store parti i en trekløverregering, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor Venstre ikke har holdt fast i det her med, at der skulle være den her separationsperiode.

Så vil jeg gerne lige høre: Har ordføreren set et nyt udspil fra den nye regering, for det har jeg altså ikke? Ordføreren taler, som om det, V-regeringen har lagt frem, også er det, der bliver lagt frem, når vi på et tidspunkt skal mødes.

Kl. 12:27

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:27

Carl Holst (V):

Barnets retssikkerhed spiller en stor rolle, men barnets retssikkerhed – jeg er ved at svare på et spørgsmål fra første runde, undskyld – kan man ikke se i lyset af, om det er den ene eller den anden måde, man bliver skilt på. Barnets retssikkerhed er et spørgsmål om, at man i stedet for systemer og modeller tænker på dig!, ikke jer skilsmissebørn, men dig individuelt. Hvad er *din* holdning, hvad er *din* mening, hvad er *din* vurdering. Det er det, vi vil have i centrum: barnets ønsker.

Vi har ikke ændret holdning. Jeg har redegjort for, hvad vi stemte, og hvad bevæggrundene dengang primært var, nemlig centralisering af statslige arbejdspladser. Jeg har også redegjort for, at vi er villige til at drøfte det i de kommende forhandlinger. Der har været et udspil fra den tidligere regering, der er en arbejdsgruppe, og vi går snart i gang.

Kl. 12:28

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i rækken, og det er hr. Peder Hvelplund, og det er Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:28

(Ordfører)

Peder Hvelplund (EL):

Tak. Det er jo en interessant debat at komme ind i her, for vi kommer vidt omkring både i forhold til skilt ved første klik og forslag om, at der skal installeres alkometre på computeren, før man kan bruge den og gå ind på NemID.

Nu taler vi om skilsmisse og børns stilling i forhold til skilsmisse, men når det handler om børn, handler det også om samliv og samliv-sophør og ikke alene om, om folk er gift eller ej. Men det, forslaget her handler om, er muligheden for at kunne bruge straksskilsmisses, og der var det jo sådan, at under den forrige regering var vi i Enhedslisten med til at fjerne den separationsperiode på 6 måneder for par, der er enige om, at de vil skilles. Vi kan sådan set ikke se noget behov for, at der skal lægges administrative begrænsninger i vejen for, at voksne mennesker kan leve sammen eller vælge at holde op med at leve sammen, som de har lyst til, når bare de er enige om det. Derfor ønsker vi heller ikke at støtte det her beslutningsforslag.

Vi anerkender selvfølgelig, at der er nogle ganske få par, som foretager en for impulsiv handling og ansøger om en skilsmisse, hvorefter de fortryder det, men vi mener ikke, at den rigtige vej at gå er at forhindre de par, som faktisk har gavn af den her ordning, i at have det, blot fordi der er nogle få, som bruger den uhensigtsmæssigt. Og det er jo altid en god idé, at man har muligheden for at fortryde en afgørelse, man har truffet. I de tilfælde, hvor det kun er den ene part, der vil skilles, skal der selvfølgelig være en grad af beskyttelse, og i de tilfælde er det stadig væk obligatorisk med de 6 måneder, hvor parterne kan nå at komme til enighed om, hvordan de vil indrette deres videre liv. Vi mener, at det vigtige i opretholdelsen af et samvær ikke er at opretholde et ægteskab, ud over hvad de implicerede har lyst til. I stedet for er vi optaget af, hvordan vi kan skærme børn, når deres forældre ikke kan finde ud af at leve sammen længere, uanset om forældrene er gift eller ej.

Det gavner ikke børn, at deres forældre bliver i et ulykkeligt ægteskab eller samliv for børnenes skyld. Vi vil således gerne påpege nogle tiltag, som vi i Enhedslisten har været med til at fremme før, og som vi mener kan være med til at støtte børn, hvis de oplever problemer i deres familier. Vi vil gerne fremhæve børns ret til både at blive hørt og lyttet til, gerne med støtte fra en bisidder, således at de ikke tages som gidsler i samværskonflikter. Vi vil også gerne opruste det forebyggende i forbindelse med situationer, hvor der er konflikt mellem forældrene. Vi ser f.eks. gerne på muligheden for at implementere socialrådgivere i daginstitutioner eller udvidelse af de eksisterende forsøg med parrådgivning som PREP-kurser. Denne form for tiltag kan også hjælpe par, inden konflikten eskaleres til mere voldsomme samlivsproblemer.

Vi stemmer derfor nej til beslutningsforslaget i dag, men vil gerne være med til at arbejde for at hjælpe børn, der kommer i klemme, når deres forældre ikke kan sammen længere.

Kl. 12:31

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:31

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Det sidste udtryk var faktisk: hjælpe børn, der kommer i klemme. Mener ordføreren ikke, at netop børn kan komme frygtelig meget i klemme, hvis man faktisk fra den ene dag til den anden oplever, at ens forældre bare er blevet skilt, altså f.eks. hen over natten? Der tænker jeg da meget, at Enhedslistens politik jo er – det har jeg ofte hørt fra forskellige ordføreres side – netop at have fokus på det her barn og på, hvordan man kan hjælpe barnet mest muligt og sørge for, at børn faktisk ikke bliver udsatte børn. Vi taler tit om udsatte børn på en bestemt måde, fordi det kan være sådan ude i samfundet, som man siger, men i princippet kan man jo også være meget udsat, i forhold til at man måske egentlig lever i en velfungerende familie, men i det øjeblik, skilsmissen indtræffer, bliver man faktisk udsat på nogle andre måder, end vi ellers går og tænker på at være udsat på.

Derfor synes jeg måske, det ville være oplagt, at man havde en betækningsperiode. Og kunne Enhedslisten så måske arbejde sam-

men med os i forhold til at få indført en lidt kortere betækningsperiode?

Kl. 12:34

Kl. 12:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:32

Peder Hvelplund (EL):

Nu tror jeg sådan set ikke, at det så meget handler om nogle administrative tiltag. Man kan sige, at det, når det handler om børn og børns situation, jo ofte er en meget konkret situation, og derfor handler det om at styrke den forebyggende indsats. Problemet er jo ikke så meget, om ens forældre er kommet til at klikke på en skilsmisseknap, hvis de blot dagen efter er enige om, at det er en dårlig idé. Så oplever barnet jo ikke det store problem i forhold til det. Hvis der er samlivsproblemer, handler det jo ikke om, at man skal begrænse nogle administrative tiltag, men så handler det om, at man skal kunne sætte ind med en forebyggende indsats og netop hjælpe børnene i det øjeblik, de oplever, at der er konkrete problemer.

Kl. 12:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 12:33

Karin Nødgaard (DF):

Jeg er helt enig i forhold til det om det forebyggende. Det er noget af det, som jeg meget ofte har talt om er vigtigt, for vi kan undgå rigtig mange ting på det sociale område, hvis man arbejder forebyggende. Jeg tror overhovedet ikke, at vi er nået i mål, og jeg tror, at der er lang vej, også selv om vi får lavet en aftale på det her område. Så er der det der med bare at fortryde. Skal jeg forstå det sådan, at ordføreren faktisk mener, at det ikke betyder så meget, hvis man fortryder det, for så kan man jo bare lige ringe til dem mandag morgen og sige, at vi har egentlig fortrudt det, vi gjorde? Er det ikke at tage lidt løst på hele den institution, som hedder ægteskabet?

Kl. 12:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:33

Peder Hvelplund (EL):

Nu er det jo sådan, at det heldigvis også er i meget, meget få tilfælde, at der er nogle, der agerer så impulsivt. Jeg synes, vi i den her debat skal passe på ikke at gøre det til en debat om, at det her er sådan noget, folk bare lige gør, når de sidder ved computeren. For rigtig mange familier er det her jo en hjælp, i forhold til at man netop kan komme hurtigt videre, uden at der ligger nogen administrative bindinger i forhold til det. Det vil jo meget ofte også være med til at styrke barnets position, at man netop hurtigt får en afklaring, og at man kan komme videre. At der så er nogle ganske enkelte tilfælde, hvor det ikke fungerer, mener jeg ikke skal stille sig i vejen for, at vi i øvrigt kan få en smidigere gang i forhold til det her, og især ikke, når det er noget, der kan være til gavn for barnet.

Jeg er da bare fuldstændig enig i, at når vi ser på det forebyggende arbejde med hensyn til børn, så har vi stadig lang vej at gå. Det vil vi rigtig gerne være med til at have fokus på, og vi vil gerne være med til at styrke nogle af de initiativer, der allerede er sat i gang.

Kl. 12:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fru Laura Lindahl fra Liberal Alliance. Værsgo.

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Dansk Folkeparti foreslår her, at man ændrer ægteskabsloven, så det ikke længere er muligt at blive skilt uden en separationsperiode på 6 måneder. Sådan har det jo tidligere været, altså at man fra statens side forhindrede folk i at blive skilt med det samme, medmindre der var helt ekstraordinære årsager til skilsmissen som f.eks. vold eller utroskab. Men i 2013 ændrede vi det, så par, der gerne vil skilles, altså er enige om, at man ikke vil være gift længere, kan blive det, uden at der skal være en særlig årsag til det, ud over at man bare ikke ønsker at være gift længere. Liberal Alliance lagde stemmer til forslaget, idet det er fuldstændig på linje med vores politik om, at staten skal blande sig mindst muligt i vores liv, og den skal bestemt ikke blande sig i, om vi skal giftes, og hvornår vi skal skilles. Det må være vores egen beslutning.

Jeg kan forstå, at argumentet er, at det er en utrolig stor beslutning at blive skilt, og det er jeg jo fuldstændig enig i. Men der er mange beslutninger her i livet, som er meget store. Det er en meget stor beslutning at blive gift. Det er en meget stor beslutning at få børn. Det er en meget stor beslutning at købe et nyt hus, skifte job, skifte institution på ens børns vegne. Der er rigtig mange store beslutninger i livet. Det er en del af livet at træffe store og svære beslutninger. Betyder det, at staten skal pakke os alle sammen ind i vat, altså skal sørge for en betækningsperiode på 6 måneder, hver gang vi står over for en svær beslutning i vores liv, som også kan implicere vores børn? For det har da i høj grad også betydning for vores børn, hvis vi vælger at flytte fra Sjælland til Jylland. Skal vi tænke over det i 6 måneder, før vi kan få lov til det, eller skal vi have tillid til, at mennesker, som bliver gift, som sætter børn i verden, og som har en familie, tænker sig om, før de træffer store beslutninger? Selvfølgelig skal vi have tillid til, at det gør familier, det gør forældre, både når det kommer til at blive gift, skilt, få børn og skifte job, og hvad der ellers kan være af store og svære beslutninger i livet. Jeg er liberal. Jeg har tillid til, at mennesker kan påtage sig det personlige ansvar, og jeg har tillid til, at det gør de i dag. Derfor ønsker jeg ikke, at staten skal blande sig.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi så kan se, at der er nogle, der fortryder. Men det er jo også en del af livet at træffe forkerte valg. Det er en del af livet. Jeg tror ikke, at der er nogen af os, der sidder her i salen, som ikke har prøvet at begå en fejl og træffe en beslutning, som var forkert. Sådan er det. Men selvfølgelig har man, inden man har truffet beslutningen, når det kommer til skilsmisser, gjort alle overvejelser, i forhold til om det her er det rigtige. Og så er det jo heldigt, at vi ikke forhindrer folk i at finde sammen igen, hvis man finder ud af, at det faktisk var det rigtige.

Så Liberal Alliance støtter naturligvis heller ikke op om det her forslag.

Kl. 12:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt for en kort bemærkning, og det er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:37

Karin Nødgaard (DF):

Det var faktisk en fremragende tale, for den sagde alt det, som jeg er modstander af. Det var virkelig så tydeligt Liberal Alliances politik dér – det anerkender jeg – men jeg er også lidt chokeret over at høre, at det faktisk lyder, som om fru Laura Lindahl siger, at man bare kan shoppe ind og ud af ægteskabet, som om det er sådan noget, man bare kan gøre. Faktisk tror jeg, at hvis man skulle flytte fra Sjælland til Jylland, ville det være en større beslutning sådan rent tidsmæssigt,

end det er på nuværende tidspunkt i forhold til en skilsmisse. Det synes jeg er dybt bekymrende.

Jeg synes også, det er dybt bekymrende, at ordføreren kan sige, at man kan sidestille det at købe hus og skifte job og skifte institution med at indgå og træde ud af ægteskab – at det er det samme. Nej, jeg mener helt ærligt grundlæggende – og det er vores familiepolitik – at det at indgå et ægteskab er en stor beslutning, som jeg også sagde i min indledende tale, og det er også en stor beslutning, hvis man vælger at træde ud af det. Hvad er det, der gør, at Liberal Alliance ikke kan acceptere, at man godt lige må tænke sig om? Det er jo ikke noget med, at staten går ind og blander sig; det er jo bare et spørgsmål om, at man skal tænke sig om.

Kl. 12:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:39

Laura Lindahl (LA):

Men jeg tror helt grundlæggende, at forskellen mellem Dansk Folkeparti og Liberal Alliance er, at vi i Liberal Alliance allerede tror, at folk tænker sig om. Vi tror ikke, at staten behøver at sætte en betænkningstid på 6 måneder ind for at sikre, at folk tænker sig om. Vi tror faktisk på, at størstedelen, langt, langt de fleste, har tænkt sig om, inden de træffer den store beslutning, det er at blive gift. Så vi er ikke tilhængere af, at staten prøver at værne mod det her, vi er ikke tilhængere af at sende et signal til familier om, at vi ikke tror, de tænker sig om, for det tror vi de gør.

I forhold til at sidestille skilsmisse med andre store beslutninger var det egentlig bare for at sige, at det at blive skilt anerkender jeg som værende en stor beslutning, en svær beslutning, men dem er der bare mange af i livet, og vi kan ikke som offentlig myndighed og som stat og som politikere skærme folk fra store, svære beslutninger, som de måske og måske ikke fortryder senere. Og jeg mener ikke, at vi skal gøre det.

Kl. 12:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 12:40

Karin Nødgaard (DF):

Nej, jeg sagde sådan set ikke, at vi skal undgå skilsmisser, og jeg sagde faktisk også i min indledende tale, at vi jo ikke skal være dommere over, om folk vælger at gå fra hinanden. Vi synes bare, det er sundt, at man har den her betænkningsperiode. Og jeg er altså ikke enig i den præmis om, at det er en svær beslutning på lige fod med andre svære beslutninger. Jeg mener, at det her er en meget, meget stor og omvæltende beslutning at træffe, både inden for parforholdets grænser, men også hvis man har børn i parforholdet.

Ordføreren siger, at folk tænker sig om. Ja, det gør de forhåbentlig, men vi har jo altså også nogle tal, der viser, at der er rigtig mange, der faktisk har fortrudt, at de har søgt om en straksskilsmisse. Kunne ordføreren ikke lige prøve at kommentere sådan nogle tal? Der var 3.342, der trak deres ansøgning tilbage i 2014. Er det ikke et stort antal?

Kl. 12:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:40

Laura Lindahl (LA):

Jo, der er folk, der fortryder det valg, de træffer. Det er der folk der gør hver dag. Og jeg er helt med på, at det er en kæmpe beslutning,

men netop fordi skilsmissen er så stor en beslutning, føler jeg mig helt overbevist om, at folk har gjort sig rigtig mange tanker om det, før de gør det.

Ordføreren får det til at lyde, som om folk bare overnight beslutter det. Men det er overhovedet ikke sådan, at det har været den perfekte kernefamilie, og så vågner børnene op til en situation, hvor mor og far er blevet skilt på internettet om natten og nu ikke bor sammen længere. Det er jo en lang proces. Det kan godt være, at det ikke er en lang proces administrativt i staten, men det er jo en lang proces for de her mennesker, som står i det. Og jeg har fuldstændig tillid til, at folk overvejer det her nøje, og jeg er ikke interesseret i, at vi politikere skal tænke mere over det her, eller at vi tror, at vi politikere skal værne folk mod svære beslutninger. Jeg er helt overbevist om, at det gør folk selv, og at det kan folk selv.

Kl. 12:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:42

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak. Jeg er lidt interesseret i at høre, hvad Liberal Alliances holdning til ægteskabet som institution egentlig er. Det er jo sådan, at man ikke bare lige sådan kan gå på nettet og så med NemID blive gift. Det kræver en indsats. Man skal søge en ægteskabsattest – få en prøvelsesattest, der skal sendes frem til vielsemyndigheden. Der er faktisk noget arbejde i det her. Skal det så også bare laves om til, at man lige kan klikke sig ind og så som i en facebookopdatering sige: Er nu i et ægteskab – og så er man gift, og så kan man nyde de fordele, der er ved det, og så, når det ikke længere er opportunt, går man bare igen og vælger den status, der hedder »skilt«?

Er der ikke sådan noget særligt ved ægteskabet i Liberal Alliances verden, som bør mane til en smule eftertanke, når man indgår og ophæver et ægteskab?

Kl. 12:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:43

Laura Lindahl (LA):

Jo, Liberal Alliance mener naturligvis også, at ægteskabet er særligt. Men vi har tillid til, at dem, der indgår ægteskab, og dem, der ønsker at forlade ægteskabet, mener, at det er lige så særligt, lige så specielt, som vi politikere mener det er. Så vi har ikke behov for, at der sidder 179 medlemmer her i Folketinget, der mener, at de skal være dommere over, hvor vigtigt det er for den enkelte. Jeg har tillid til, at de mennesker, som indgår og forlader et ægteskab, selv vurderer det som vigtigt, stort, og det skal jeg ikke blande mig i. Jeg mener faktisk ikke, at vi skal blande os i ægteskabet på den måde, som ordføreren lægger op til.

Kl. 12:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 12:43

Jeppe Jakobsen (DF):

Så hvis det stod til Liberal Alliance, kunne man bare med sit NemID logge ind i folkeregisteret og opdatere sin civilstand til »gift med«, og så skulle den anden bare tilsvarende logge ind og opdatere og acceptere anmodningen om ægteskab, for man har jo gjort sig de her tanker, og det behøves ikke at være noget voldsomt, og man skal ikke mane til nogen eftertanke. Det er jo det ultimative strømlinede

samfund, hvor borgerne bare kan gøre det, for de har jo tænkt over det på forhånd. Ville det være en ønskelig situation i forhold til institutionen ægteskabet i liberale øjne?

Kl. 12:47

Kl. 12:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:47

Kl. 12:44

Laura Lindahl (LA):

Det er klart, at vi i Liberal Alliance da ønsker at gøre det så let som muligt for borgerne i det her samfund at træffe valg. Det er ligegyldigt, om vi taler om ægteskab eller skilsmisse eller andre valg her i livet. Vi ønsker, at den enkelte familie har så mange frie muligheder som muligt for at træffe de valg, der gør, at man som familie eller enkeltperson kan leve et frit liv. I dag er det relativt nemt at indsende en erklæring, men om man skal bruge NemID til det, ved jeg ikke, måske. Det kan sagtens være, at det vil være endnu nemmere.

Helt grundlæggende tror jeg bare, at forskellen på os – som partier og som politikere – er, at vi har tillid til, at de her mennesker, som indgår ægteskab og forlader et ægteskab, selv gør sig alle de overvejelser, som ordførerne er nervøse for at man ikke gør sig. Vi er fuldstændig overbevist om, at det gør man, fordi man selv synes, det er stort at blive gift og at blive skilt, og det behøver vi politikere ikke at blande os i.

Kl. 12:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til ordføreren. Den næste, der får ordet, er hr. Torsten Gejl fra Alternativet. Værsgø.

Kl. 12:45

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak. I Alternativet er vi ligesom alle andre klar over, at det er en meget, meget alvorlig ting for alle børn, hvis deres forældre skal skilles. Principielt skylder vi voksne vores børn at tænke os rigtig, rigtig grundigt om, før vi pludselig i en eller anden brandert får lyst til at trykke på en skilsmissequap, der kan udløse en hurtig skilsmisse. Så det her er en vigtig debat at tage op.

Hvis man ser på det ideologiske, har vi det sådan i Alternativet, at vi gerne vil have mere samfund og mindre stat. Det betyder ikke, at vi skal til at spare og skære ned på staten, men det betyder, at vi gerne vil sikre, at mennesker selv får ansvaret for at tage alvorlige valg i deres eget liv og selv står til ansvar for de valg. Vi medgiver, at det her er en særlig sag, fordi det har konsekvenser – store konsekvenser – for børnene. Derfor vil jeg godt lægge mig lidt op ad Socialdemokratiet, som gerne ville være med til at være lidt kreative, nu når vi kommer ind i forhandlingerne. De foreslog et alkometer, som man kunne blæse i først, så man kunne nå at finde ud af, hvor fuld man var, når det var sådan, at man ville til at aflyse et ægteskab. Om det lige skal være den løsning eller vi skal lave andre initiativer til gavn for børnene, vil vi gerne være med til at snakke om. Men de skal være langt, langt mindre indgribende end det, der ligger i det her forslag.

Så jeg synes, det er fint, at DF skaber opmærksomhed om den her sag, og jeg glæder mig til at fortsætte med at have den opmærksomhed i de omfattende forhandlinger om skilsmisseret, som snart vil køre videre i Socialministeriet. Vi stemmer ikke for forslaget nu, men modtager med glæde den her indbydelse fra DF om at tage det her spørgsmål med ind til forhandlingsbordet ved de kommende forhandlinger i Socialministeriet.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra fru Laura Lindahl.

Laura Lindahl (LA):

Det var egentlig bare, fordi ordføreren sagde, at man selvfølgelig skal sikre, at folk i en eller anden brandert ikke bare går ind og træffer den her beslutning. Jeg er bare nødt til at spørge lidt ind til ordføreren menneskesyn, for har ordføreren det menneskesyn, at han tror, at ansvarlige voksne mennesker, der har sat børn i verden, der er blevet gift, ikke tænker mere over en så fuldstændig revolutionerende beslutning i deres familieliv, end at man bare går ind i en brandert og annullerer den? Jeg savner lidt, at man har tillid til, at mennesker kan tænke selv, og at mennesker tager ansvar for deres familie, for deres børn og for deres egen livssituation. Jeg bliver en lille smule stødt over, at det er holdningen til andre mennesker, altså at man bare tror, at folk i en brandert går ind og træffer så vigtig en beslutning som det at blive skilt og forlade sine børn, at man ikke tror, at det virkelig er en beslutning, som de har tænkt over meget, meget længe. Mener ordføreren virkelig, at det er sådan, det foregår derude?

Kl. 12:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:48

Torsten Gejl (ALT):

Det var måske lidt skarpt trukket op, men kære fru Laura Lindahl, det er der jo nogle der gør. Altså, der er jo nogle – det kan godt være, det ikke er i en brandert – som for hurtigt bliver skilt. Det viser de her tal jo. Jeg er fuldstændig med på, at folk skal have ansvar for deres personlige handlinger i deres liv, og der følger jeg LA langt hen ad vejen. Hvis vi så kan finde en lille kreativ detalje, der gør, at man får lejlighed til at tænke sig en gang ekstra om, synes jeg, at det er interessant i forhold til børnene. Det er så skrækkeligt for mange af dem, hvis deres forældre skal skilles.

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 12:49

Laura Lindahl (LA):

Tak for det. Det var dejligt at få præciseret, at det måske lige var en stramning og en skarp vending. Men bare lige for at få det helt klart: Mener ordføreren, at der er behov for, at vi politisk skal sikre os, at folk tænker sig om, eller har ordføreren tillid til, at folk, der står i den her situation, har tænkt sig rigtig, rigtig godt om selv, og at det behøver vi politikere ikke at gøre for dem?

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:49

Torsten Gejl (ALT):

Altså, vi har det ikke helt så enkelt, at enten er det staten, der hundrede procent overtager folks liv, eller også skal de hundrede procent selv klare det. Vi vil gerne, som jeg sagde, ligesom S se, om vi kan finde et kreativt kneb, der gør, at folk lige får en anelse mere mulighed for at tænke sig om. Det synes vi ikke er at fratage folk deres personlige ansvar for deres eget liv.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Den næste spørger er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:50

begivenheder i deres liv, som vi taler om, og det er selvfølgelig noget, der ikke bare kommer som lyn fra en klar himmel, men noget, som forberedes følelsesmæssigt og praktisk osv. osv. hos de pågældende mennesker.

Kl. 12:50

Karin Nødgaard (DF):

Jeg var faktisk rigtig glad for den sidste præcisering, der kom fra hr. Torsten Gejl, for det var faktisk noget af det, jeg ville høre om. Ordføreren siger indledningsvis, at mennesker skal stå til ansvar for deres eget valg, og det er jeg sådan set meget enig med ordføreren i. Jeg synes heller ikke, at vores forslag i Dansk Folkeparti egentlig tager afstand fra det. Vi siger jo sådan set bare, at det ikke længere skal være muligt at opnå en direkte skilsmisse uden en forudgående separationsperiode på 6 måneder. Derfor vil jeg gerne høre ordføreren, om man vurderer, at det kunne være muligt at nå til enighed om, at man så lavede en anden form for separationsperiode, netop for at sikre, at der bliver tid til refleksion.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:51

Vi tror, at voksne mennesker tænker sig om, før de træffer den slags store beslutninger. Loven siger i dag, at hvis ægtefællerne er enige om skilsmisse, behøver de ikke en separationsperiode. Er man derimod ikke enige, så er der stadig væk en separationsperiode, og det synes jeg faktisk understreger, at man har mulighed for at tænke sig ekstra meget om, hvis man – eller en af parterne – er usikker på den beslutning, man er ved at træffe. Den måde, som det er indrettet på i dag, har Det Radikale Venstre været med til at skabe, og vi er faktisk stadig væk enige med os selv i, at det er sådan, vi synes det bedst fungerer.

Børnenes situation og børnenes retssikkerhed afhænger jo ikke af, om der er 6 måneders separationsperiode eller ej. Det er jo en hel masse andre ting, der spiller ind dér. Og som tidligere ordførere har sagt her fra talerstolen i dag, sidder vi jo netop i den forhandlingssituation, hvor meget tegner til – det er i hvert fald det, jeg håber det ender med – at et meget bredt flertal bliver enige om at sikre retssikkerheden for bl.a. børnene bedre, end det er tilfældet i dag. Så vi ser frem til, at vi samarbejder omkring det og vil bidrage til, at vi får givet børn en bedre hjælpende hånd fra det offentlige, inden de bliver skilsmissebørn. Men det er en anden fortælling.

Så vi kan ikke støtte B 28, men vi anerkender, at Dansk Folkeparti tager det her meget alvorligt. Det er slet ikke det, men vi synes bare ikke, at den metode, der ligger i B 28, er den rigtige. Tak for ordet.

Kl. 12:51

Kl. 12:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:54

Karin Nødgaard (DF):

Sådan opfattede jeg heller ikke det der før, hvor man gav et eksempel på noget, Socialdemokratiet havde sagt. Det er simpelt hen for, at man gerne vil være konstruktiv i forhold til de forhandlinger, man går ind i. Nu nævner ordføreren så også det med børn. Har det her forslag egentlig ikke også, hvis man sådan skal læse bag ved vores ord i formuleringen, noget at gøre med børns retssikkerhed?

Kl. 12:51

Karin Nødgaard (DF):

Det var meget klar tale fra ordføreren. Man siger meget klart, hvad De Radikale mener om det her, og det anerkender jeg fuldt ud, og jeg glæder mig selvfølgelig også til at have dialogen med De Radikale, når vi nu skal til forhandlingsbordet. For der kan godt komme nogle meget interessante tanker i forhold til det her, for jeg ved også, at ordføreren har en stor erfaring på området. Men jeg vil godt lige høre noget, når ordføreren nu nævner det her i forhold til, at det er to store begivenheder i livet, både når man indgår ægteskab, og når man træder ud af det.

Kl. 12:51

Kunne vi så ikke sige, at man faktisk skulle have lidt de samme vilkår, når man skal indgå ægteskabet, hvor der trods alt er en periode, hvor der sker noget, inden man kan indgå det, og når man så kan træde ud af ægteskabet igen? Det kunne jo være en model, at man kunne gøre det. Det er ikke sikkert, at det så skal være en separationsperiode på 6 måneder, men det kunne være en anden model, som trods alt gør, at der bliver lidt tid til eftertanke i forhold til den beslutning, man vælger at træffe.

Kl. 12:55

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Torsten Gejl (ALT):

Jo, det har det vel egentlig. Sådan kan det da godt tolkes.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til ordføreren og går videre i rækken. Og det er fru Marianne Jøved, Det Radikale Venstre.

Kl. 12:51

(Ordfører)

Marianne Jøved (RV):

Tak. I den regeringsperiode, som lå fra 2011 til 2015, deltog Det Radikale Venstre jo i regeringsarbejdet. Derfor var vi i regering, da Folketinget i foråret 2013 vedtog at afskaffe kravet om en separationsperiode for alle, der ville have en skilsmisse. Den separationsperiode var på 6 måneder.

Vi mener ikke, at ægtefæller bare lige beslutter sig for at blive gift eller bare lige beslutter sig for at blive skilt. Det er jo to store

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:55

Marianne Jøved (RV):

Jamen der går jo også nogen tid, inden man får sine skilsmissepapirer. Der er jo under alle omstændigheder en sagsbehandlingstid. Jeg ved ikke, hvad sagsbehandlingstiden er i dag, men det er jo ikke noget, der sker fra lørdag morgen til mandag morgen. Altså, det er jo en sagsbehandlingstid, der foregår i Statsforvaltningen, og derfor har

man jo i virkeligheden også en mulighed for at bruge den pause, inden papirerne om skilsmissemis er leveret. Så jeg synes jo, at der i praksis er den lille tænkepause, som ordføreren efterlyser.

Kl. 12:56

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 12:56

Karin Nødgaard (DF):

Det er jeg altså ikke helt sikker på at fru Marianne Jøved har ret i. For vi har jo netop også nævnt i vores forslag – og nu læser jeg op, for alle sidder sikkert ikke med forslaget – at der er en jurist fra Statsforvaltningen, som siger, at man har oplevet, at der bliver sendt noget ind fredag aften, og når man så møder ind mandag morgen, ligger der en ny mail, hvor de inderligt beder om, at man ser bort fra den netop indsendte ansøgning. Og så er der endda også nogle, der har klaget over for hurtig sagsbehandling. Det er jo ikke det, vi normalt hører klager over, og det er lidt specielt, men det kan faktisk finde sted, og det har fundet sted.

Så derfor mener jeg måske egentlig godt, at det, også fra radikal side, kunne overvejes, at vi laver en eller anden periode, måske ikke 6 måneder, men så noget andet, hvor man trods alt lige skal tænke sig om, så det svarer lidt til det, at man også skal tænke sig om, når man indgår ægteskabet.

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:57

Marianne Jøved (RV):

Nu skal man jo aldrig sige, at man ikke har brug for at tænke sig om, også som ordfører, så derfor tænker vi selvfølgelig videre. Men der er ikke nogen indikatorer for, at jeg kan se, at vi ændrer holdning til her spørgsmål. Men skal vi ikke bare se, hvad vi kommer frem til, når vi snakker om skilsmisse og børns retssikkerhed, i den sammenhæng, som vi gør det i øjeblikket, og hvor vi skal finde en løsning sammen?

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til ordføreren. Den næste i rækken er hr. Orla Østerby, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:57

(Ordfører)

Orla Østerby (KF):

Tak for det. Beslutningsforslaget, vi står med her i dag, omhandler jo som udgangspunkt noget, Det Konservative Folkeparti er enig med Dansk Folkeparti om. Familien er en af grundpillerne i vores samfund. Det er et fællesskab, som vi skal værne om. Familien er det sted, hvor den primære dannelse som menneske og borger sker. Her skabes der grundlæggende normer og værdier, som siden bliver til byggesten for det samfund, vi alle er en del af.

Dernæst vil jeg sige, at der også er opdragelse og dannelse i familien. Ansvarsfølelse, respekt for andre, tolerance og omsorg, selve evnen til at være i et fællesskab opstår i opvæksten og i det daglige samliv med de nærmeste. Derfor er familien jo meget, meget vigtig i det danske samfund, og for Det Konservative Folkeparti er det en mærkesag at skabe gode rammer for familielivet. Velfungerende familier er grundlaget for et velfungerende samfund. Så det er de byggesten, som vi står på.

Jeg læste en artikel her for nylig om en erhvervsmand, som havde skabt noget i livet, også på det arbejdsmæssige område, og han blev

spurgt, hvilke fodspor han havde sat, og som han gerne ville huskes for. Han svar var, at det eneste fodspor, der blev tilbage og ville blive husket, var i hans familie, for de ville huske det, og så selvfølgelig det genetiske.

Det er der, vi står i det her. Derfor er det jo i forbindelse med skilsmisse afgørende, at det er den rigtige beslutning, man træffer. Ægteskabet er en kontrakt mellem to parter, der forpligter sig over for hinanden. Nogle bliver så nødt til at vælge at bryde den kontrakt med hinanden, sådan kan det jo gå, og det er derfor, vi diskuterer det her i dag. Og når det sker, er der tre elementer, der er vigtige: at man reflekterer over sin beslutning og ikke bare træffer en hovsabsbeslutning, at eventuelle børn ikke kommer i klemme, hvilket faktisk er det allerallervigtigste i det her, og at når man bryder en kontrakt, kan man ikke lige bagefter indgå en ny.

Der er behov for en betænkningsperiode. Derfor mener vi i Det Konservative Folkeparti, at en genindførelse af separationsperioden kunne være en mulighed. Det var også derfor, at vi i forbindelse med forslaget i 2013 stemte imod. Vi var imod, at man indførte en straks-skilsmisse.

Nu sidder Det Konservative Folkeparti i regering, og når man sidder i regering, er der kompromiser. Vi som parti har ikke ændret politik på familieområdet og på skilsmisseområdet, som er på dagsordenen her i dag, men vi har det også sådan som parti, at når vi går i regering, er vi loyale. Og det er ikke regeringens politik, at straks-skilsmisse skal afskaffes. Derfor kan vi ikke stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 13:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er to til korte bemærkninger, og den første er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:01

Karin Nødgaard (DF):

Jeg er sådan set ked af den sidste sætning, ordføreren kom med, for jeg havde egentlig håbet, at ordføreren havde sagt, at Konservative faktisk godt kunne stemme for det her forslag eller i hvert fald noget, der lignede det meget. Jeg kunne så forstå her til sidst, at det vil man ikke.

Det, jeg så egentlig gerne vil høre om, er: Når jeg nu står med Det Konservative Folkepartis familiepolitik, som jeg har fundet frem, og ser, hvor meget familien betyder – familien som institution; familien som fundament; kernen i samfundet er et af de udtryk, der bliver brugt – så kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke, når man indgår i en regering, siger, at det er så væsentligt, at det står i et regeringsgrundlag, at familierne kan sikres nogle ordentlige vilkår i forhold til det her. Man er jo inde på opdragelse, dannelse, to parter, der forpligter sig over for hinanden. Det gør man, når man går ind i ægteskabet, men også, når man går ud af ægteskabet.

Så jeg synes måske egentlig, at det klinger lidt hult i forhold til alt det, der er skrevet ned, og det, der tidligere er blevet sagt fra konservativ side, når man ikke kan bakke op om sådan et forslag som det her.

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 13:02

Orla Østerby (KF):

Tak. Først og fremmest vil jeg sige, at når man sidder og arbejder med et regeringsgrundlag, er det ikke sådan, at alle partierne – heller ikke de tre partier, der sad og lavede det nuværende regeringsgrundlag – kan få deres mærkesager indføjret. Sådan er det jo ikke, når man sidder og skal danne regering.

Fru Karin Nødgaard: Det er sådan med De Konservative, at vi selvfølgelig er loyale, og at vi er nogle, man kan stole på, når vi går i regering. Det betyder, at vi indgår kompromiser. Det ved jeg godt at Dansk Folkeparti ikke er nødt til at gøre, fordi man ikke har valgt at gå ind og binde sig i et regeringsgrundlag. Det har Det Konservative Folkeparti valgt at gøre, og derfor har vi så også valgt at sige, at partiets politik, som jeg har fortalt om her, stadig væk er den samme, men at vi indgår kompromiser. Det gør vi jo alle sammen i det her Ting.

Kl. 13:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:03

Karin Nødgaard (DF):

Så har jeg bare et meget kort spørgsmål, for selvfølgelig anerkender jeg, at man gerne vil være loyal, når man først har lavet regeringsgrundlaget. Men hvorfor har man ikke fra konservativ side stillet det som et krav, da man indgik i de her drøftelser om et regeringsgrundlag, at det skulle være en del af grundlaget, fordi det her område betyder så meget for De Konservative?

Kl. 13:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 13:03

Orla Østerby (KF):

Tak. Jeg sad ikke med på Marienborg, men jeg er sikker på, at diskussionerne har været der. Og der er det sådan, at man indgår kompromiser på mange, mange forskellige områder. Regeringsgrundlaget er jo ikke bare på tre sider, så i det arbejde, der er lavet, har man været nødt til at prioritere, og det har vi også fra konservativ side. Og så skal jeg oplyse ordføreren om, at De Konservative i al beskedenhed sad med seks mandater i regeringsforhandlingerne, og at der var nogle, der havde nogle flere. Vi har selvfølgelig sat det aftryk i regeringsgrundlaget, som vi synes Det Konservative Folkeparti har fortjent. Men lige præcis det her kom ikke med.

Så vil jeg godt oplyse om, at antallet af skilsmisseansøgninger i 2016 var 21.803 imod 23.246 året før. Så jeg kan trøste mig med, at det ikke er blevet værre.

Kl. 13:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:05

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak. Ordføreren nævner, at det Konservative Folkeparti ganske rigtigt kun er repræsenteret med seks mandater i Folketinget. Men Venstre, som også stemte nej til det oprindelige lovforslag om at indføre straksskilsmisserne, sidder jo på 35 mandater i Folketingssalen.

Uden at jeg skal hive den store kugleramme frem, er der jo altså et flertal i regeringen, som stemte imod straksskilsmisserne, da de blev indført.

Jeg anerkender selvfølgelig, at man må indgå nogle kompromiser, men når man nu som konservativ anerkender familien som kernen i samfundet, hvordan kan man så få sig selv til at give sig over for et mindretal i regeringen på et så essentielt område som familiepoltikken?

Kl. 13:05

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Orla Østerby (KF):

Tak. Det er jo sådan, at familiepoltikken hos os er meget andet end lige straksskilsmisser, og i det program, som Det Konservative Folkeparti har, er familiepoltikken en stor del af det, og vi lægger meget vægt på det. Det er jo ikke sådan, at der i hvert eneste afsnit af vores partiprogram står noget om straksskilsmisser. Så jeg er bare nødt til at gøre opmærksom på, at det her selvfølgelig er et punkt, som Det Konservative Folkeparti er opmærksomme på. Men vi må erkende, at det ikke kom med som et punkt i forhandlingerne om regeringsgrundlaget, og det er sådan, at vi er enige om, at så går vi ikke ud med nye lovforslag på det her område.

Kl. 13:05

Kl. 13:06

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:06

Jeppe Jakobsen (DF):

Men jeg går ud fra, at når Det Konservative Folkeparti nu har fået den ministerpost, som har det her som ressort, så er det noget, der virkelig betyder noget for Det Konservative Folkeparti. Det har man jo også kunnet se ud fra de ting, der er blevet lagt frem af den nye minister i forhold til ønsket om at redde ægteskabet, altså at man ønsker at gøre noget for at undgå skilsmisser. Hvis det virkelig er en så stor konservativ mærkesag, hvorfor har man så ikke lagt sig mere i selen for at imødegå den liberale del af regeringen og stå for det borgerlige, hvor ægteskabet tillægges større værdi?

Kl. 13:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 13:07

Orla Østerby (KF):

Vi er jo af gode grunde konservative i Det Konservative Folkeparti, og det betyder selvfølgelig, at familien er grundstenen, og det har jeg også sagt i min ordførertale.

Når man sidder og er med til at lave et regeringsgrundlag, er der flere hundrede gode krav og ting, man gerne vil have ind i regeringsgrundlaget. Det var ikke muligt at få med i det regeringsgrundlag, vi har imellem de tre partier. Og så er det jo sådan, at man bøjer sig i fællesskabet, og det gør Det Konservative Folkeparti også. For Danmark skal jo regeres, der skal være et regeringsgrundlag, men det betyder ikke, at vores familiepoltik i Det Konservative Folkeparti forsvinder, fordi straksskilsmisse bliver indført.

Jeg vil også sige, at vi jo står over for en ny æra omkring det her, hvad alle ordførere har været inde på, med hensyn til nye forhandlinger, og der er jeg tryk ved at vi har en konservativ minister for bordenden.

Kl. 13:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:08

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg har forberedt en lille anden tale. For nylig hørte jeg faktisk en meget vis kvinde holde en tale, hvor hun kom ind på mange menneskers ønske om det perfekte liv, og hvordan vi alle mere eller mindre higer efter det perfekte. Somme tider giver vi afkald på noget, fordi vi ikke tør springe ud på dybere vand. Vi kan faktisk fravælge kærligheden for at undgå de svære følelser, der er forbundet med

kærligheden. Vi vil ikke være sårbare. Vi giver dermed afkald, fordi vi ikke tør bevæge os derud, hvor det kan være dybt og svært at bunde.

Da jeg hørte det for nogle uger siden, tænkte jeg på det her beslutningsforslag, som vi nu drøfter i dag. Og hvorfor gjorde jeg så egentlig det? Det gjorde jeg, fordi ægteskabet netop er den institution, hvor vi springer ud på dybere vand, hvor vi vælger kærligheden til, og hvor vi viser følelser og kan blive sårbare. En meget smuk beslutning er det, når to mennesker vælger ægteskabet. Forhåbentlig er det noget, der vil vare ved trods medgang og modgang, men realistisk set ved vi også, at det ikke vil være tilfældet for alle. Men inden den store og meget omsiggribende beslutning træffes, mener Dansk Folkeparti, at det er vigtigt at overveje det ganske nøje og også fokusere på, at det efterfølgende kan føre en tilværelse med sig, som er så uønskværdig, at der er bedst at lade sig skille med de konsekvenser, den beslutning må føre med sig for dem, den også involverer. Og her tænker jeg selvfølgelig meget på de børn, som må være i et ægteskab. Jeg er ikke den, der skal være dommer over de årsager eller begrundelser, som et par når frem til efter en betænkningsperiode, men jeg mener, at den periode vil være god for de involverede parter.

Jeg har selvfølgelig noteret mig partiernes bemærkninger og holdninger til Dansk Folkepartis forslag, og jeg kan også konkludere, at der er meget, meget stor forskel på, hvorledes vi opfatter den institution, som ægteskabet er, og også den måde, som ægteskabet gerne skulle på være fremover, hele vores måde at bygge vores samfund op på i forhold til familieliv, og jeg er da egentlig lidt bekymret over nogle af de meldinger, der er kommet fra nogle af partierne, i forhold til hvordan fremtiden kommer til at se ud for familieliv og for ægteskabet som institution.

Jeg har hørt, at mange har nævnt noget om de forhandlinger, der skal indledes. Dem deltager Dansk Folkeparti i, og det er meget vigtigt for os, at vi også får nogle af de ting med, som betyder noget for os. Jeg må være ærlig og sige, at når jeg kigger rundt i Folketingssalen lige nu, så er det dybt, dybt bekymrende, så få der egentlig har en interesse i den her debat. Jeg synes, det er tankevækkende, at nogle af partierne ikke møder frem, at nogle vælger bare at holde deres ordførertale og forlade salen. Når man har nogle ting, som betyder meget, og det gør vores beslutningsforslag generelt, når partierne fremsætter dem og fører en god debat om dem, så synes jeg faktisk også, at man skylder hinanden at deltage i den debat.

Derfor kan jeg jo ikke rigtig gå ind nu og kommentere de forskellige ordføreres indlæg, måske heller ikke ministerens, fordi ministeren måske heller ikke var opmærksom hele tiden, men jeg vil i hvert fald sige, at vi ser frem til de drøftelser, vi skal indgå i forhåbentlig inden alt for længe på det her område. Tak.

Kl. 13:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der er en enkelt for en kort bemærkning, og det er fru Laura Lindahl, Liberal Alliance.

Kl. 13:12

Laura Lindahl (LA):

Tak for det. Jeg har jo redegjort meget fint – synes jeg selv – for vores standpunkt og haft lejlighed til en god debat med ordføreren for forslagsstillerne. Jeg vil egentlig bare takke forslagsstillerne for at have fremsat det her forslag, selv om jeg ikke kunne være mere uenig i intentionerne med det. Men det er fuldstændig rigtigt, hvad ordføreren siger: Det er en virkelig vigtig debat. For det handler ikke så meget sådan nøgternt om, hvorvidt man skal vedtage en lov eller ej; det handler for mig at se om en overordnet drøftelse af ægteskabet, men også af, hvad det offentlige opgave er, og hvad det offentlige opgave ikke er. Det er en debat, der er rigtig vigtig for os i Liberal

Alliance. Hvad er privatlivet, og hvornår skal staten gå ind, og hvornår skal politikerne blande sig? Det synes jeg er en vigtig debat.

Jeg anerkender, at det er rigtig, rigtig trist at stå her og se, at størstedelen af partierne ikke er til stede. Det er sådan set kun Det Konservative Folkeparti, ministeren, Dansk Folkeparti selv og så også Liberal Alliance, som er her nu, og det er ærgerligt, for det er en hamrende vigtig debat for det offentlige, for borgerne i Danmark og for vores samfund som helhed. Så jeg vil egentlig bare takke ordførerne for overhovedet at have fremsat det her forslag og taget debatten. Den er vigtig. Så tak for det.

Kl. 13:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:13

Karin Nødgaard (DF):

Jeg er rigtig glad for at høre Liberal Alliances ordfører, fru Laura Lindahl, netop anerkende, at det er vigtigt, at vi har de her debatter, og det er, uanset hvad vores holdning er. For Dansk Folkeparti er det her faktisk en værdidebat, og dem tager vi gerne. Vi tog en den anden dag, vi tager en i dag, og vi fortsætter, og vi bliver ved.

Kl. 13:14

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og dermed siger vi tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at beslutningsforslaget henvises til Social- Indenrigsudvalget. Er der nogen, der gør indsigelse?

Det er der ikke, og så er det vedtaget.

Kl. 13:14

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed er der ikke mere at gøre i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 31. januar 2017, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside, og skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 13:14).